

บทที่ 5

การไหลเวียนสินค้าและโครงข่ายการขนส่งสินค้า

การวิเคราะห์การไหลเวียนของสินค้านำเข้าและสินค้าส่งออกที่ผ่านด่านช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี ได้ทำการรวบรวมศึกษาข้อมูล ด้วยวิธีการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามรวมทั้งสิ้นจำนวน 60 ชุด โดยเป็นผู้ประกอบการที่มีกิจการนำเข้าสินค้า 30 ชุด และผู้ประกอบการที่มีกิจการส่งออกสินค้าจำนวน 30 ชุด โดยวิเคราะห์ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ 2 ตัวแปร ผลจากการทำแบบสอบถามและสัมภาษณ์ช่วยให้ทราบถึงข้อมูลแหล่งที่มาที่ไปของสินค้าที่ขนถ่ายเข้า – ออกระหว่างชายแดนกับภูมิภาคหรือจังหวัดอื่น ๆ กิจกรรมเกี่ยวเนื่องจากการไหลเวียนสินค้าที่เกิดขึ้นในจังหวัดอุบลราชธานี รวมทั้งโครงข่ายการขนส่งสินค้าประเภทต่าง ๆ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ก่อให้เกิดความเข้าใจในบทบาทของการค้าชายแดนของด่านช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี และสามารถนำไปทำการวิเคราะห์ศักยภาพความเชื่อมโยงของโครงข่ายการขนส่งสินค้าได้เป็นอย่างดี

5.1 ลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ

5.1.1 ผู้ประกอบการนำเข้า

1) สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

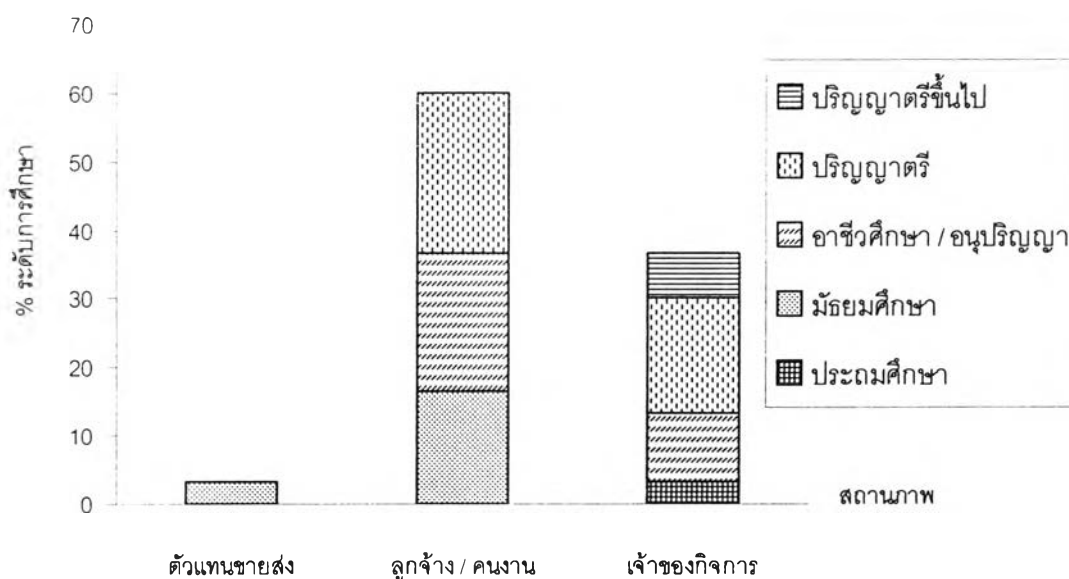
จากแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างหรือคนงานจำนวนร้อยละ 60 โดยลูกจ้างมีการศึกษาระดับปริญญาตรีสูงสุดร้อยละ 23.33 รองลงมาลูกจ้างมีการศึกษาระดับอาชีวศึกษาหรืออนุปริญญาร้อยละ 20 และมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 16.67 ผู้ตอบแบบสอบถามรองลงมา คือ เจ้าของกิจการจำนวนร้อยละ 36.67 โดยเป็นเจ้าของกิจการมีการศึกษาระดับปริญญาตรีสูงสุดร้อยละ 16.67 รองลงมามีการศึกษาระดับอาชีวศึกษาหรืออนุปริญญาร้อยละ 10 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปร้อยละ 6.67 และมีการศึกษาระดับประถมศึกษาร้อยละ 3.33 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นตัวแทนขายส่งมีจำนวนร้อยละ 3.33 ของผู้ประกอบการ ซึ่งมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ตาราง 5.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา (นำเข้า)

อันดับ	สถานภาพ / ระดับการศึกษา	เจ้าของกิจการ		ลูกจ้าง / คนงาน		ตัวแทนขายส่ง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ประถมศึกษา	1	3.33	0	0.00	0	0.00	1	3.33
2	มัธยมศึกษา	0	0.00	5	16.67	1	3.33	6	20.00
3	อาชีวศึกษา / อนุปริญญา	3	10.00	6	20.00	0	0.00	9	30.00
4	ปริญญาตรี	5	16.67	7	23.33	0	0.00	12	40.00
5	ปริญญาตรีขึ้นไป	2	6.67	0	0.00	0	0.00	2	6.67
ยอดรวม		11	36.67	18	60.00	1	3.33	30	100.00

ที่มา : แบบสอบถาม

แผนภูมิ 5.1 สถานภาพของผู้ประกอบการนำเข้าจำแนกตามระดับการศึกษา

2) เงินทุนจดทะเบียนจำแนกตามระยะเวลาประกอบอาชีพ

สำหรับเงินทุนจดทะเบียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเงินทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 50 ล้านบาท จำนวนร้อยละ 93.33 ทำให้ทราบว่าเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพมาแล้วมากกว่า 15 ปี ร้อยละ 30 รองลงมาประกอบอาชีพน้อยกว่า 5 ปี และ 11 - 15 ปี มีสัดส่วนที่เท่ากันคือ ร้อยละ 23.33 ผู้ที่ประกอบอาชีพ 5 - 10 ปี มีเพียงร้อยละ 16.67 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีเงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 50 ล้านบาท มีเพียงร้อยละ 6.67 โดย

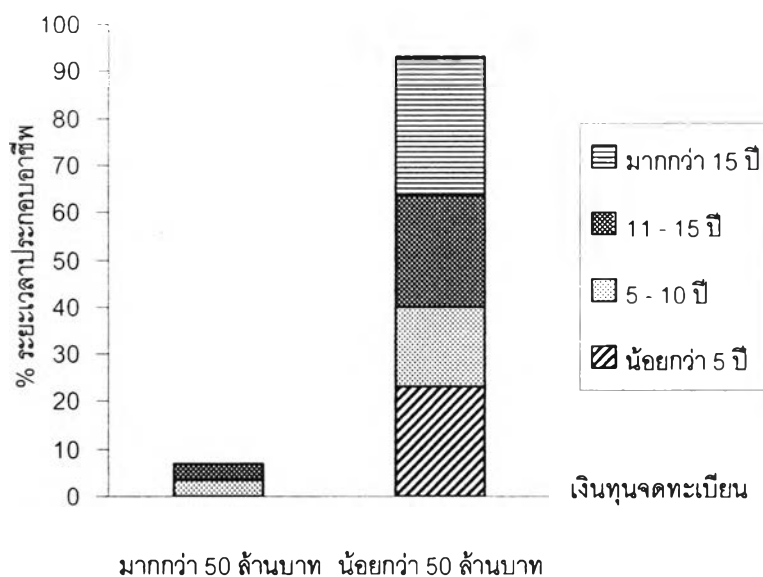
ประกอบอาชีพมาแล้ว 5 – 10 ปี และ 11 – 15 ปี มีจำนวนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 3.33 กล่าวได้ว่าสินค้าที่นำเข้าสู่ส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดเล็ก และมีการประกอบอาชีพนี้มานานแล้ว

ตาราง 5.2 เงินทุนจดทะเบียนจำแนกตามระยะเวลาประกอบอาชีพ (นำเข้า)

อันดับ	เงินทุน	น้อยกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		11 - 15 ปี		มากกว่า 15 ปี		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	น้อยกว่า 50 ล้านบาท	7	23.33	5	16.67	7	23.33	9	30.00	28	93.33
2	มากกว่า 50 ล้านบาท	0	0.00	1	3.33	1	3.33	0	0.00	2	6.67
ยอดรวม		7	23.33	6	20.00	8	43.33	9	30.00	30	100.00

ที่มา : แบบสอบถาม

แผนภูมิ 5.2 เงินทุนจดทะเบียนจำแนกตามระยะเวลาประกอบอาชีพ

5.1.2 ผู้ประกอบการส่งออก

1) สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

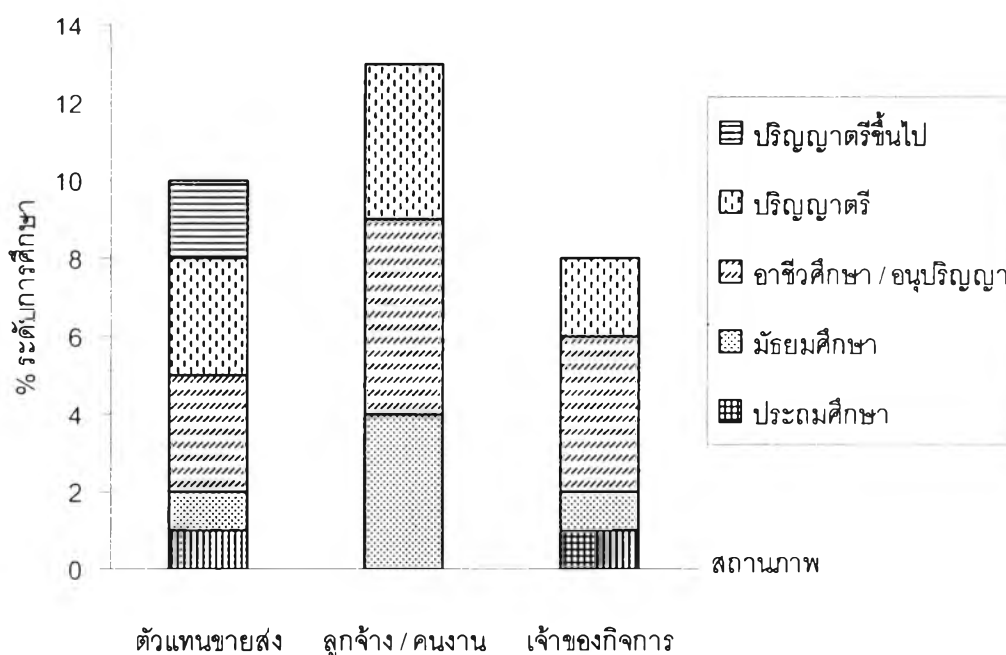
จากตารางพบว่า ผู้ประกอบการส่งออกสินค้าชายแดนรวมทั้งสิ้น 30 ราย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างหรือคนงานจำนวนร้อยละ 43.33 โดยลูกจ้างมีการศึกษาระดับอาชีวศึกษาหรืออนุปริญญาสูงสุดร้อยละ 16.67 รองลงมาลูกจ้างมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและระดับปริญญาตรีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 13.33 รองลงมา คือ เจ้าของกิจการจำนวนร้อยละ 3.33 โดยเจ้าของกิจการมีการศึกษาระดับอาชีวศึกษาหรืออนุปริญญาและระดับปริญญาตรีสูงสุด ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 10 รองลงมามีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 6.67 และมีการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 3.33 ตัวแทนชายส่งมีจำนวนร้อยละ 23.33 ซึ่งมีการศึกษาระดับอาชีวศึกษาหรืออนุปริญญามากที่สุดร้อยละ 13.33 รองลงมามีการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 6.67 และมีการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 3.33 ตามลำดับ

ตาราง 5.3 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา (ส่งออก)

อันดับ	สถานภาพ ระดับการศึกษา	เจ้าของกิจการ		ลูกจ้าง / คนงาน		ตัวแทนชายส่ง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ประถมศึกษา	1	3.33	0	0.00	1	3.33	2	6.67
2	มัธยมศึกษา	1	3.33	4	13.33	1	3.33	6	20.00
3	อาชีวศึกษา / อนุปริญญา	3	10.00	5	16.67	4	13.33	12	40.00
4	ปริญญาตรี	3	10.00	4	13.33	2	6.67	9	30.00
5	ปริญญาตรีขึ้นไป	2	6.67	0	0.00	0	0.00	2	6.67
ยอดรวม		10	33.33	13	43.33	7	23.33	30	100.00

ที่มา : แบบสอบถาม

แผนภูมิ 5.3 สถานภาพของผู้ประกอบการส่งออกจำแนกตามระดับการศึกษา

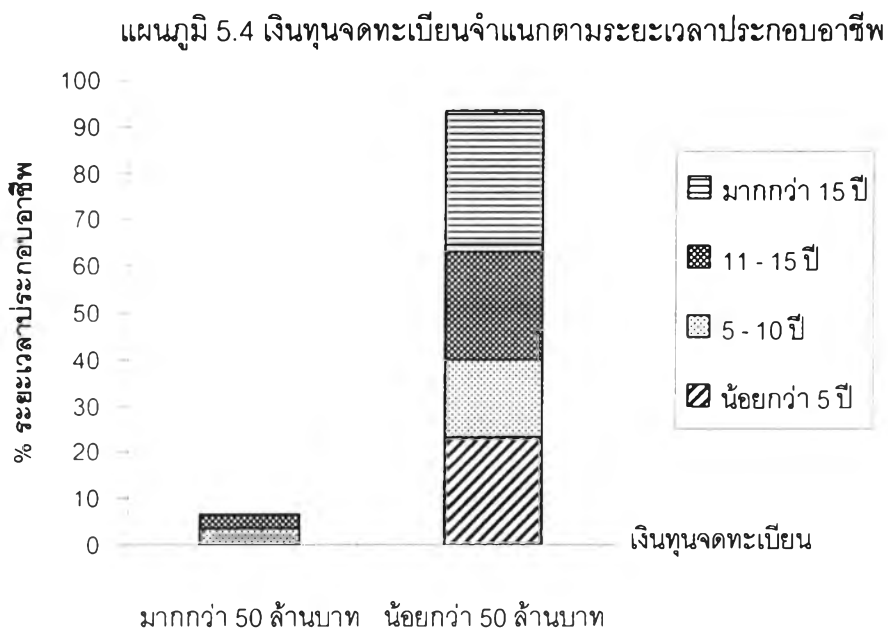
2) เงินทุนจดทะเบียนจำแนกตามระยะเวลาประกอบอาชีพ

สำหรับเงินทุนจดทะเบียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเงินทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 50 ล้านบาท จำนวนร้อยละ 86.67 ทำให้ทราบว่าเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพมาแล้วน้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 30 รองลงมาประกอบอาชีพมากกว่า 15 ปี ร้อยละ 23.33 ประกอบอาชีพ 5 - 10 ปี ร้อยละ 20 และประกอบอาชีพ 11 - 15 ปี ร้อยละ 13.33 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีเงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 50 ล้านบาท มีเพียงร้อยละ 13.33 โดยประกอบอาชีพมาแล้ว 5 - 10 ปี

ตาราง 5.4 เงินทุนจดทะเบียนจำแนกตามระยะเวลาประกอบอาชีพ (ส่งออก)

อันดับ	ระยะเวลา เงินทุน	น้อยกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		11 - 15 ปี		มากกว่า 15 ปี		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	น้อยกว่า 50 ล้านบาท	9	30.00	6	20.00	4	13.33	7	23.33	26	86.67
2	มากกว่า 50 ล้านบาท	0	0.00	4	13.33	0	0.00	0	0.00	4	13.33
ยอดรวม		9	30.00	10	33.33	4	13.33	7	23.33	30	100.00

ที่มา : แบบสอบถาม

5.2 การไหลเวียนสินค้า

5.2.1 การไหลเวียนสินค้านำเข้า

1) ประเภทสินค้านำเข้าจำแนกตามมูลค่าสินค้า

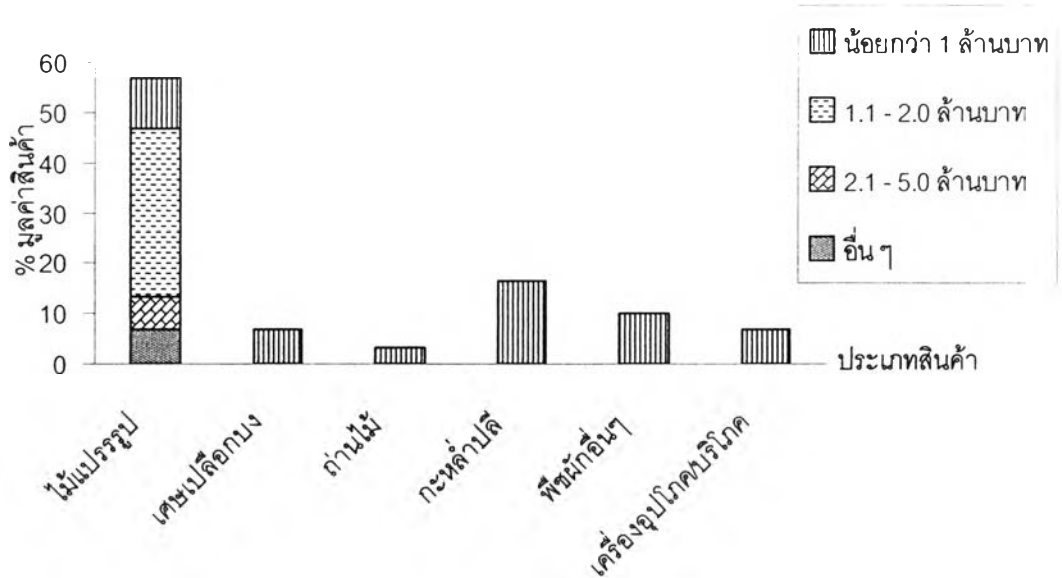
จากข้อมูลของสินค้าแต่ละประเภทและมูลค่าสินค้านำเข้าในแต่ละครั้ง พบว่าไม่แปรรูปคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 56.67 ของสินค้าทั้งหมด ส่วนใหญ่ร้อยละ 33.33 นำเข้ามูลค่า 1.1 – 2.0 ล้านบาท รองลงมาร้อยละ 10 นำเข้ามูลค่าน้อยกว่า 1 ล้านบาท และนำเข้ามูลค่า 2.1 – 5.0 ล้านบาท และมากกว่า 5 ล้านบาท มีสัดส่วนการนำเข้าที่เท่ากันคือ ร้อยละ 10 ส่วนสินค้าประเภทอื่น ๆ มีสัดส่วนการนำเข้าในแต่ละครั้งน้อยกว่า 1 ล้านบาท ได้แก่ กะหล่ำปลีร้อยละ 16.67 พืชผักอื่น ๆ ร้อยละ 10 เศษเปลือกบงร้อยละ 6.67 เครื่องอุปโภคบริโภคร้อยละ 6.67 และถ่านไม้ร้อยละ 3.33 ของสินค้าทั้งหมด ตามลำดับ กล่าวได้ว่าสินค้านำเข้าส่วนใหญ่มีมูลค่าน้อยกว่า 1 ล้านบาท เนื่องจากเป็นสินค้ากสิกรรมที่มีราคาไม่สูงมากนัก สินค้านำเข้าส่วนใหญ่มีมูลค่าครั้งละน้อยกว่า 1 ล้านบาท เนื่องจากเป็นสินค้าประเภทกสิกรรม ซึ่งมีราคาไม่สูงนัก ยกเว้นไม้แปรรูปที่มีการนำเข้าครั้งละมากกว่า 5 ล้านบาท เนื่องจากเป็นสินค้าที่มีมูลค่านำเข้าเป็นอันดับหนึ่งของด่านช่องเม็ก

ตาราง 5.5 ประเภทสินค้านำเข้าจำแนกตามมูลค่าสินค้า

อันดับ	มูลค่า สินค้า	น้อยกว่า 1 ล้านบาท		1.1 - 2.0 ล้านบาท		2.1 - 5.0 ล้านบาท		อื่นๆ		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ไม้แปรรูป	3	10.00	10	33.33	2	6.67	2	6.67	17	56.67
2	เศษเปลือกบง	2	6.67	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	6.67
3	ถ่านไม้	1	3.33	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	3.33
4	กะหล่ำปลี	5	16.67	0	0.00	0	0.00	0	0.00	5	16.67
5	พืชผักอื่นๆ	3	10.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	3	10.00
6	อุปกรณ์/บริโภค	2	6.67	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	6.67
ยอดรวม		16	53.33	10	33.33	2	6.67	2	6.67	30	100.00

ที่มา : แบบสอบถาม

แผนภูมิ 5.5 ประเภทสินค้านำเข้าจำแนกตามมูลค่าสินค้า

2) ประเภทสินค้านำเข้าจำแนกตามปริมาณสินค้า

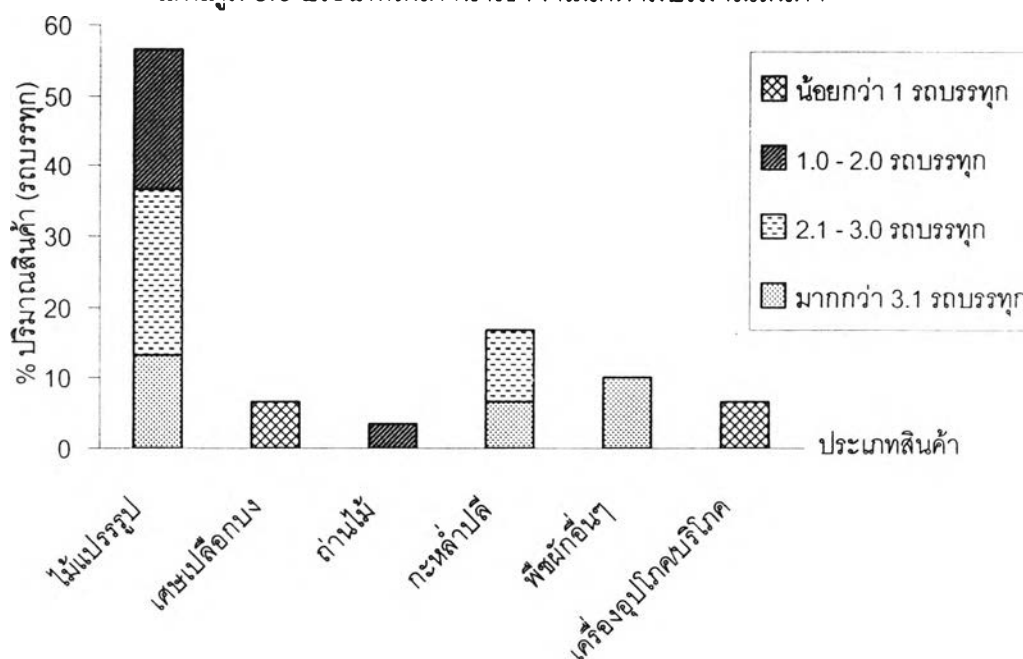
ในด้านประเภทสินค้าและปริมาณสินค้า พบว่าในการขนส่งสินค้าแต่ละเที่ยว ได้แก่ ไม้แปรรูป จากจำนวนร้อยละ 56.67 ของสินค้าทั้งหมด ส่วนใหญ่ร้อยละ 23.33 ขนส่งเที่ยวละ 2.1 – 3.0 รถบรรทุก รองลงมาร้อยละ 20 ขนส่งเที่ยวละ 1.0 – 2.0 รถบรรทุก และร้อยละ 4 ขนส่งเที่ยวละมากกว่า 3.1 รถบรรทุก เศษเปลือกบง จากจำนวนร้อยละ 6.67 ของสินค้าทั้งหมด ขนส่งเที่ยวละน้อยกว่า 1 รถบรรทุก ถ่านไม้ จากจำนวนร้อยละ 3.33 ของสินค้าทั้งหมด ขนส่งเที่ยวละ 1.0 – 2.0 รถบรรทุก กะหล่ำปลี จากจำนวนร้อยละ 16.67 ของสินค้าทั้งหมด ส่วนใหญ่ร้อยละ 10 ขนส่งเที่ยวละ 2.1 – 3.0 รถบรรทุก รองลงมาร้อยละ 6.67 ขนส่งเที่ยวละมากกว่า 3.1 รถบรรทุก พืชผักอื่น ๆ จากจำนวนร้อยละ 10 ขนส่งเที่ยวละมากกว่า 3.1 รถบรรทุก และเครื่องอุปโภค/บริโภค ร้อยละ 6.67 ขนส่งเที่ยวละน้อยกว่า 1 รถบรรทุก ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าไม้แปรรูป ซึ่งเป็นสินค้าที่มีขนาดใหญ่ จะขนส่งมากกว่า 1 รถบรรทุก สินค้าประเภทพืชผักจะขนส่งที่ละมากกว่า 2 รถบรรทุก อุปโภคบริโภคขนส่งน้อยกว่า 1 รถบรรทุก เนื่องจากไทยมีความชำนาญในการผลิตสินค้าประเภทนี้มากกว่าจึงนำเข้าน้อยกว่า

ตาราง 5.6 ประเภทสินค้านำเข้าจำแนกตามปริมาณสินค้า

อันดับ	ปริมาณ สินค้า	น้อยกว่า 1 รถบรรทุก		1.0- 2.0 รถบรรทุก		2.1 - 3.0 รถบรรทุก		มากกว่า 3.1 รถบรรทุก		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ไม้แปรรูป	0	0.00	6	20.00	7	23.33	4	13.33	17	56.67
2	เศษเปลือกบง	2	6.67	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	6.67
3	ถ่านไม้	0	0.00	1	3.33	0	0.00	0	0.00	1	3.33
4	กะหล่ำปลี	0	0.00	0	0.00	3	10.00	2	6.67	5	16.67
5	พืชผักอื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	3	10.00	3	10.00
6	อุปโภค/บริโภค	2	6.67	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	6.67
ยอดรวม		4	13.33	7	23.33	10	33.33	9	30.00	30	100.00

ที่มา : แบบสอบถาม

แผนภูมิ 5.6 ประเภทสินค้านำเข้าจำแนกตามปริมาณสินค้า

3) ประเภทสินค้านำเข้าจำแนกตามประเภทรถบรรทุก

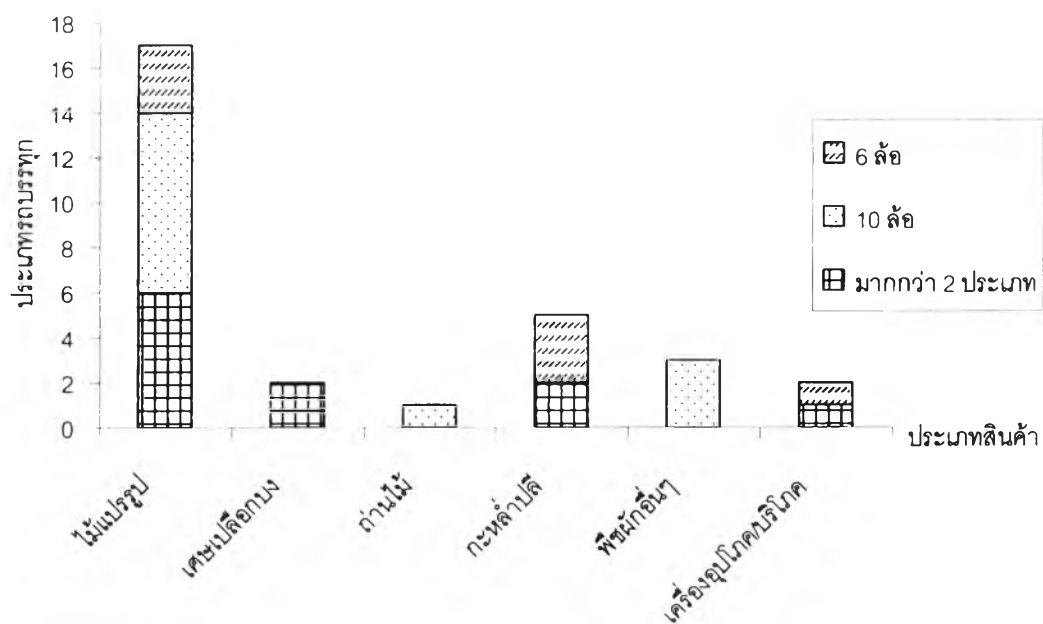
จากแบบสอบถามพบว่า สินค้านำเข้าส่วนใหญ่ ใช้รถบรรทุก 10 ล้อ ในการนำเข้า สินค้า ร้อยละ 40 ใช้รถบรรทุกมากกว่า 2 ประเภท คือ รถบรรทุก 6 ล้อ 10 ล้อ และ 18 ล้อ ร้อยละ 36.67 และใช้รถบรรทุก 6 ล้อ ร้อยละ 23.33 เมื่อจำแนกสินค้าแต่ละประเภท พบว่า ไม้แปรรูป ส่วนใหญ่ ใช้รถบรรทุก 10 ล้อ ร้อยละ 26.67 รองลงมาได้แก่ ใช้รถมากกว่า 2 ประเภท ร้อยละ 20 และใช้รถบรรทุก 6 ล้อ ร้อยละ 10 เศษเปลือกบง ใช้รถมากกว่า 2 ประเภทในการขนส่งสินค้า คือ รถบรรทุก 6 ล้อ และ 10 ล้อ ร้อยละ 6.67 ถ่านไม้ ใช้รถบรรทุก 10 ล้อ ร้อยละ 3.33 กะหล่ำปลี ใช้รถบรรทุก 6 ล้อ ร้อยละ 10 และใช้รถมากกว่า 2 ประเภท คือ รถกระบะ และรถบรรทุก 6 ล้อ ร้อยละ 6.67 พืชผักอื่น ๆ ใช้รถบรรทุก 10 ล้อ ร้อยละ 10 และอุปโภค / บริโภค ใช้รถบรรทุก 6 ล้อ และใช้รถมากกว่า 2 ประเภท คือ รถบรรทุก 6 ล้อ และ 10 ล้อ ร้อยละ 6.67 ตามลำดับ พบว่ามีสินค้านำเข้าเพียงชนิดเดียว คือ ไม้แปรรูป ที่ใช้รถบรรทุก 18 ล้อ ในการขนส่งสินค้า และสินค้าเกือบทุกประเภทใช้พาหนะมากกว่า 2 ประเภทในการขนส่งสินค้า

ตาราง 5.7 ประเภทสินค้านำเข้าจำแนกตามประเภทรถบรรทุก

ลำดับ	สินค้า	รถบรรทุก 6 ล้อ		รถบรรทุก 10 ล้อ		ใช้รถมากกว่า 2 ประเภท		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ไม้แปรรูป	3	10.00	8	26.67	6	20.00	17	56.67
2	เศษเปลือกบง	0	0.00	0	0.00	2	6.67	2	6.67
3	ถ่านไม้	0	0.00	1	3.33	0	0.00	1	3.33
4	กะหล่ำปลี	3	10.00	0	0.00	2	6.67	5	16.67
5	พืชผักอื่นๆ	0	0.00	3	10.00	0	0.00	3	10.00
6	อุปโภค/บริโภค	1	3.34	0	0.00	1	3.34	2	6.67
ยอดรวม		7	23.33	12	40.00	11	36.67	30	100.00

ที่มา : แบบสอบถาม

แผนภูมิ 5.7 ประเภทสินค้านำเข้าจำแนกตามประเภทรถบรรทุก

4) ประเภทสินค้าจำแนกตามความถี่ในการนำเข้า

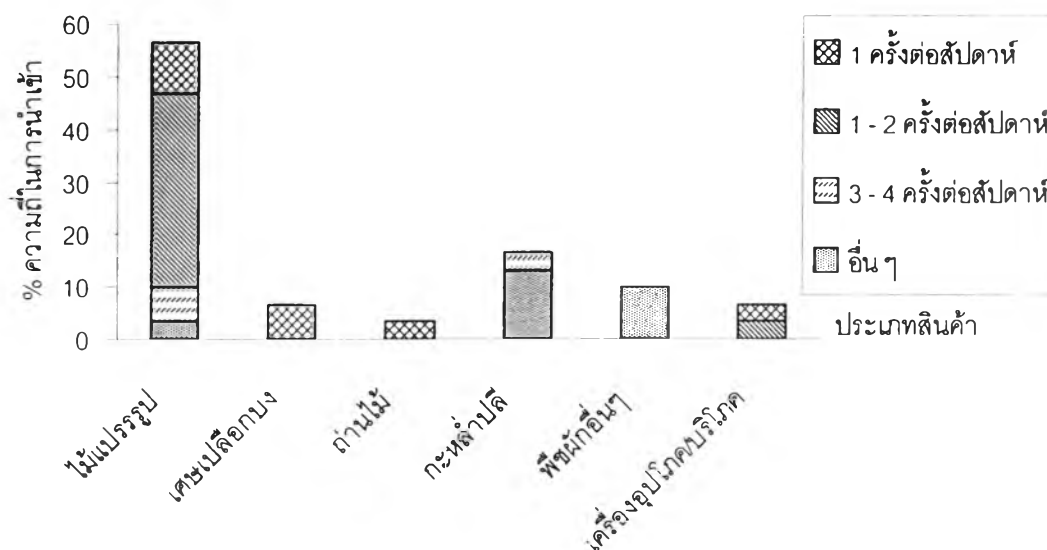
จากข้อมูลด้านความถี่ในการนำสินค้าเข้า พบว่าไม้แปรรูปคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 56.67 ของสินค้าทั้งหมด ส่วนใหญ่ นำเข้า 1- 2 ครั้งต่อสัปดาห์หรือร้อยละ 36.67 นำเข้า 1 ครั้งต่อสัปดาห์หรือร้อยละ 10 นำเข้า 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์หรือร้อยละ 6.67 และอื่น ๆ (นำเข้ามากรกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์) ร้อยละ 3.33 กะหล่ำปลีคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.67 ของสินค้าทั้งหมด นำเข้ามากรกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์หรือร้อยละ 13.33 และนำเข้า 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์หรือร้อยละ 3.33 พืชผักอื่น ๆ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10 ของสินค้าทั้งหมด นำเข้ามากรกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์หรือร้อยละ 10 เศษเปลือกบงคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.67 ของสินค้าทั้งหมด นำเข้า 1 ครั้งต่อสัปดาห์หรือร้อยละ 6.67 เครื่องอุปโภคบริโภคคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.67 ของสินค้าทั้งหมด นำเข้า 1 ครั้งต่อสัปดาห์ และ 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ในสัดส่วนที่เท่ากันคือ ร้อยละ 3.33 และถ่านไม้คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.33 ของสินค้าทั้งหมด นำเข้า 1 ครั้งต่อสัปดาห์ ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าไม้แปรรูปและพืชผักจะมีการนำเข้ามากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์ สำหรับพืชผักที่มีการนำเข้ามากกว่า 4 ครั้ง เนื่องจากเป็นสินค้าที่เก็บไว้ได้ไม่นาน และเน่าเสียง่าย

ตาราง 5.8 ประเภทสินค้านำเข้าจำแนกตามความถี่ในการนำเข้า

อันดับ	ความถี่ สินค้า	1 ครั้งต่อ สัปดาห์		1 - 2 ครั้งต่อ สัปดาห์		3 - 4 ครั้งต่อ สัปดาห์		อื่น ๆ		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ไม้แปรรูป	3	10.00	11	36.67	2	6.67	1	3.33	17	56.67
2	เศษเปลือกบง	2	6.67	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	6.67
3	ถ่านไม้	1	3.33	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	3.33
4	กะหล่ำปลี	0	0.00	0	0.00	1	3.33	4	13.33	5	16.67
5	พืชผักอื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	3	10.00	3	10.00
6	อุปโภค/บริโภค	1	3.33	1	3.33	0	0.00	0	0.00	2	6.67
ยอดรวม		7	23.33	12	40.00	3	10.00	8	26.67	30	100.00

ที่มา : แบบสอบถาม

แผนภูมิ 5.8 ประเภทสินค้านำเข้าจำแนกตามความถี่ในการนำเข้า

5) ประเภทสินค้านำเข้าจำแนกตามปลายทางสินค้า

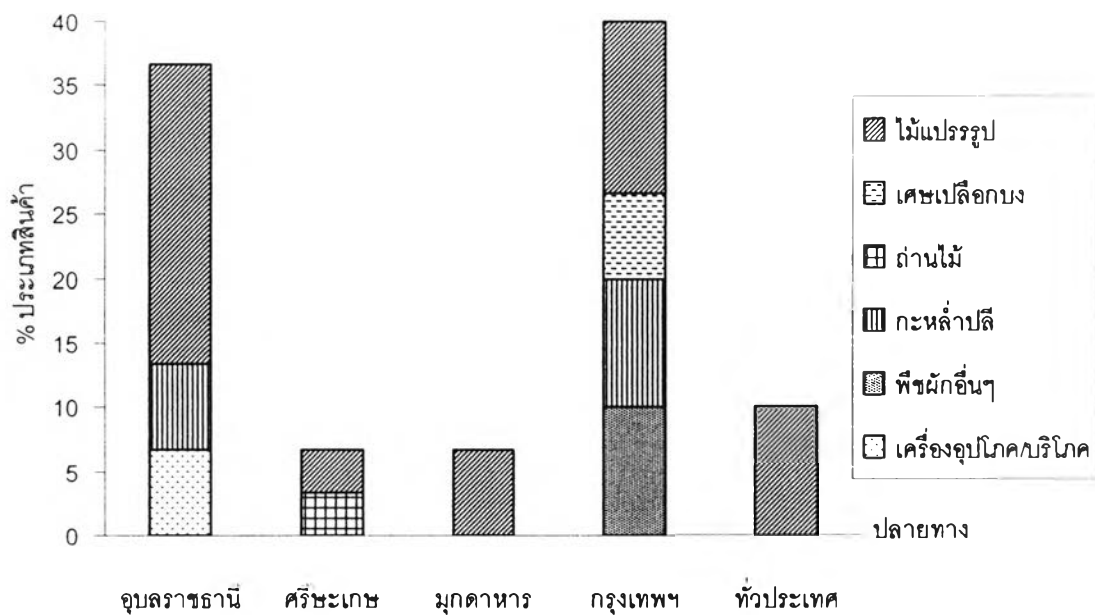
จากข้อมูลที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับประเภทสินค้านำเข้า พบว่าสินค้านำเข้าส่วนใหญ่ คือ ไม้แปรรูปร้อยละ 56.67 ของสินค้านำเข้าทั้งหมด ซึ่งมีแหล่งบริโภคหรือปลายทางของสินค้าส่วนใหญ่ที่จังหวัดอุบลราชธานีร้อยละ 23.33 กรุงเทพฯ ร้อยละ 13.33 ทั่วประเทศร้อยละ 10 มุกดาหารร้อยละ 7 และศรีสะเกษร้อยละ 3 กะหล่ำปลีร้อยละ 17 ของสินค้านำเข้าทั้งหมด มีแหล่งบริโภคหรือปลายทางส่วนใหญ่ที่ กรุงเทพฯ ร้อยละ 10 และอุบลราชธานี ร้อยละ 6.67 ตามลำดับ อันดับต่อไป คือ พืชผักอื่น ๆ ร้อยละ 10 ของสินค้าทั้งหมด มีแหล่งบริโภคหรือปลายทางส่วนใหญ่ที่กรุงเทพฯ ร้อยละ 6.67 ซึ่งเศษเปลือกบงและเครื่องอุปโภคบริโภคมีสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 6.67 ซึ่งเศษเปลือกบงมีแหล่งบริโภคหรือปลายทางส่วนใหญ่ที่กรุงเทพฯ ร้อยละ 6.67 และ เครื่องอุปโภคบริโภคมีแหล่งบริโภคหรือปลายทางส่วนใหญ่ที่อุบลราชธานี ถ่านไม้ร้อยละ 3.33 มีแหล่งบริโภคส่วนใหญ่ที่ศรีสะเกษ จากสินค้านำเข้าทั้งหมดแหล่งบริโภคหรือปลายทางสินค้าส่วนใหญ่อยู่ที่กรุงเทพฯ และอุบลราชธานี ซึ่งมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 40 และ 36.67 รองมาคือทั่วประเทศ ร้อยละ 10 และ ศรีสะเกษและมุกดาหารมีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 6.67 ตามลำดับ พบว่าปลายทางของสินค้าส่วนใหญ่อยู่ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 40 รองลงมาได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี ร้อยละ 36.67 อื่น ๆ ร้อยละ 10 และศรีสะเกษและมุกดาหาร ร้อยละ 6.67

ตาราง 5.9 ประเภทสินค้านำเข้าจำแนกตามปลายทางสินค้า

อันดับ	สินค้า ปลายทาง	ไม้แปรรูป		เศษเปลือกบง		ถ่านไม้		กะหล่ำปลี		พืชผักอื่นๆ		อุปโภค/ บริโภค		รวม	
		จำ	ร้อยละ	จำ	ร้อยละ	จำ	ร้อยละ	จำ	ร้อยละ	จำ	ร้อยละ	จำ	ร้อยละ	จำ	ร้อยละ
		นวน	ละ	นวน	ละ	นวน	ละ	นวน	ละ	นวน	ละ	นวน	ละ	นวน	ละ
1	อุบลราชธานี	7	23.33	0	0.00	0	0.00	2	6.67	0	0.00	2	6.67	11	36.67
2	ศรีสะเกษ	1	3.33	0	0.00	1	3.33	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	6.67
3	มุกดาหาร	2	6.67	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	6.67
4	กรุงเทพฯ	4	13.33	2	6.67	0	0.00	3	10.00	3	10.00	0	0.00	12	40.00
5	อื่นๆ	3	10.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	3	10.00
ยอดรวม		17	56.67	2	6.67	1	3.33	5	16.67	3	10.00	2	6.67	30	100.00

ที่มา : แบบสอบถาม

แผนภูมิ 5.9 ประเภทสินค้านำเข้าจำแนกตามปลายทางสินค้า

6) ประเภทสินค้านำเข้าจำแนกตามการกระจายตัวของสินค้า

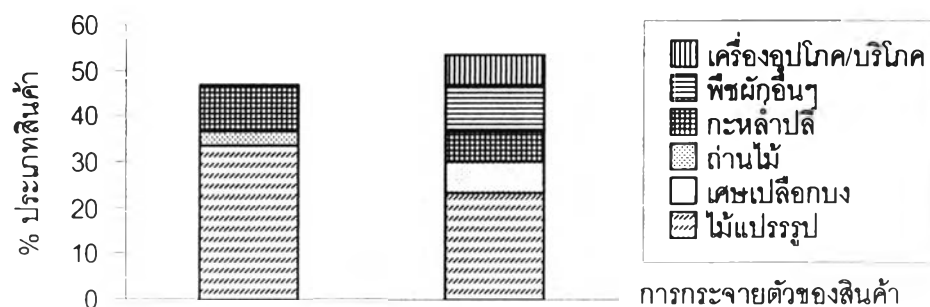
ในด้านการกระจายตัวของสินค้า พบว่าไม้แปรรูปคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 56.67 ของสินค้าทั้งหมด มีจุดแหวะและขนถ่ายสินค้าร้อยละ 33.33 และเป็นแหล่งผลิตต้นทางไปสิ้นสุดปลายทางร้อยละ 23.33 กะหล่ำปลีคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.67 ของสินค้าทั้งหมด มีจุดแหวะและขนถ่ายสินค้าร้อยละ 10 และเป็นแหล่งผลิตต้นทางไปสิ้นสุดปลายทางร้อยละ 6.67 พืชผักอื่น ๆ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10 ของสินค้าทั้งหมด เป็นแหล่งผลิตต้นทางไปสิ้นสุดปลายทาง เศษเปลือกบงคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.67 ของสินค้าทั้งหมด เป็นแหล่งผลิตต้นทางไปสิ้นสุดปลายทาง เครื่องอุปโภคบริโภคคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.67 ของสินค้าทั้งหมด เป็นแหล่งผลิตต้นทางไปสิ้นสุดปลายทาง และถ่านไม้คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.33 ของสินค้าทั้งหมด มีจุดแหวะและขนถ่ายสินค้าตามลำดับ พบว่าแหล่งผลิตต้นทางไปสิ้นสุดปลายทางมีสัดส่วนมากกว่ามีจุดแหวะและขนถ่ายสินค้าไม่มากนัก

ตาราง 5.10 ประเภทสินค้านำเข้าจำแนกตามการกระจายตัวของสินค้า

อันดับ	การกระจายตัว สินค้า	แหล่งผลิตต้นทาง ไปสิ้นสุดปลายทาง		มีจุดแหวะและ ขนถ่ายสินค้า		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ไม้แปรรูป	7	23.33	10	33.33	17	56.67
2	เศษเปลือกบง	2	6.67	0	0.00	2	6.67
3	ถ่านไม้	0	0.00	1	3.33	1	3.33
4	กะหล่ำปลี	2	6.67	3	10.00	5	16.67
5	พืชผักอื่นๆ	3	10.00	0	0.00	3	10.00
6	เครื่องอุปโภค/บริโภค	2	6.67	0	0.00	2	6.67
ยอดรวม		16	53.33	14	46.67	30	100.00

ที่มา : แบบสอบถาม

แผนภูมิ 5.10 ประเภทสินค้าเข้าจำแนกตามการกระจายตัวของสินค้า

มีจุดแหวะและขนถ่ายสินค้า
แหล่งผลิตต้นทางไปสิ้นสุดปลายทาง

5.2.2 การไหลเวียนสินค้าส่งออก

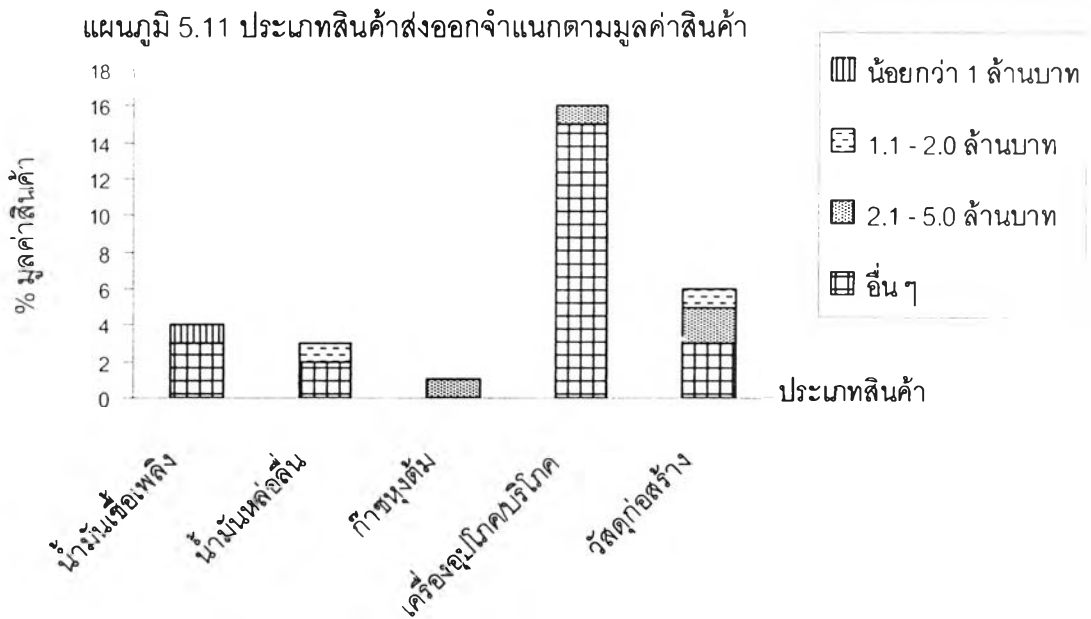
1) ประเภทสินค้าส่งออกจำแนกมูลค่าสินค้า

จากข้อมูลของสินค้าแต่ละประเภทและมูลค่าสินค้าที่ส่งออกในแต่ละครั้ง พบว่า เครื่องอุปโภค/บริโภคคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60 ของสินค้าทั้งหมด ส่วนใหญ่ส่งออกน้อยกว่า 1 ล้านบาทร้อยละ 53.33 และส่งออกมูลค่า 1.1 – 2.0 ล้านบาทร้อยละ 6.67 น้ำมันเชื้อเพลิงคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.67 ของสินค้าทั้งหมด ส่งออกมูลค่า 1.1 – 2.0 ล้านบาทร้อยละ 10 ส่งออกมูลค่าน้อยกว่า 1 ล้านบาท และมากกว่า 5 ล้านบาทสัดส่วนเท่ากัน คือ ร้อยละ 3.33 วัสดุก่อสร้างคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.33 ของสินค้าทั้งหมด ส่งออกมูลค่า 1.1 – 2.0 ล้านบาทร้อยละ 6.67 และส่งออกมูลค่าน้อยกว่า 1 ล้านบาท และ 2.1 – 5.0 ล้านบาทในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 3.33 น้ำมันหล่อลื่นคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.67 ของสินค้าทั้งหมด ส่งออกมูลค่าน้อยกว่า 1 ล้านบาท ก๊าซหุงต้มคิดเป็นร้อยละ 10 ของสินค้าทั้งหมด ส่งออกมูลค่า 1.1 - 2.0 ล้านบาท ตามลำดับ กล่าวได้ว่าน้ำมันเชื้อเพลิงเพียงประเภทเดียวที่มีมูลค่าการส่งออกครั้งละมากกว่า 5 ล้านบาท เนื่องจากเป็นสินค้าที่ส่งออกมาเป็นอันดับแรกของด่านช่องเม็ก

ตาราง 5.11 ประเภทสินค้าส่งออกจำแนกตามมูลค่าสินค้า

อันดับ	มูลค่า สินค้า	น้อยกว่า 1 ล้านบาท		1.1 - 2.0 ล้านบาท		2.1 - 5.0 ล้านบาท		มากกว่า 5.1 ล้านบาท		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	น้ำมันเชื้อเพลิง	1	3.33	3	10.00	0	0.00	1	3.33	5	16.67
2	น้ำมันหล่อลื่น	2	6.67	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	6.67
3	ก๊าซหุงต้ม	0	0.00	1	3.33	0	0.00	0	0.00	1	3.33
4	อุปโภค/บริโภค	16	53.33	2	6.67	0	0.00	0	0.00	18	60.00
5	วัสดุก่อสร้าง	1	3.33	2	6.67	1	3.33	0	0.00	4	13.33
ยอดรวม		20	66.67	8	26.67	1	3.33	1	3.33	30	100.00

ที่มา : แบบสอบถาม

2) ประเภทสินค้าส่งออกจำแนกตามปริมาณสินค้า

ในด้านประเภทสินค้าและปริมาณสินค้า พบว่าในการขนส่งสินค้าแต่ละเที่ยว ได้แก่ เครื่องอุปโภค/บริโภค จากจำนวนร้อยละ 60 ของสินค้าทั้งหมด ส่วนใหญ่ขนส่งเที่ยวละ 1.0 - 2.0 รถบรรทุกร้อยละ 40 รองลงมาขนส่งน้อยกว่า 1 รถบรรทุกร้อยละ 13.33 และขนส่งเที่ยวละ

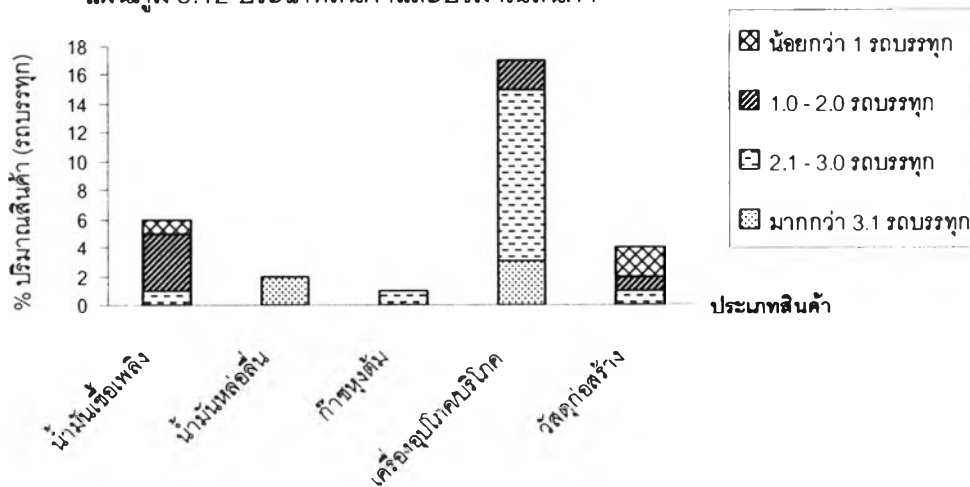
2.1 – 3.0 รถบรรทุกร้อยละ 6.67 น้ำมันเชื้อเพลิงจากจำนวนร้อยละ 16.67 ของสินค้าทั้งหมด
 ขนส่งเที่ยวละ 1.0 – 2.0 รถบรรทุกและมากกว่า 3.1 รถบรรทุกมีสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 3.33
 วัสดุก่อสร้างจากจำนวนร้อยละ 13.33 ของสินค้าทั้งหมด ขนส่งเที่ยวละมากกว่า 3.1 รถบรรทุก
 ร้อยละ 6.67 และขนส่งเที่ยวละ 1.0 – 2.0 รถบรรทุกและ 2.1 – 3.0 รถบรรทุกมีสัดส่วนที่เท่ากัน
 คือ 3.33 น้ำมันหล่อลื่น จากจำนวนร้อยละ 6.67 ของสินค้าทั้งหมด ขนส่งเที่ยวละน้อยกว่า 1
 รถบรรทุก ก๊าซหุงต้มจากจำนวนร้อยละ 3.33 ขนส่งเที่ยวละ 1.0 – 2.0 รถบรรทุก ตามลำดับ

ตาราง 5.12 ประเภทสินค้าส่งออกจำแนกตามปริมาณสินค้า

อันดับ	ปริมาณ สินค้า	น้อยกว่า 1 รถบรรทุก		1.1 – 2.0 รถบรรทุก		2.1 – 3.0 รถบรรทุก		มากกว่า 3.1 รถบรรทุก		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	น้ำมันเชื้อเพลิง	0	0.00	1	3.33	3	10.00	1	3.33	5	16.67
2	น้ำมันหล่อลื่น	2	6.67	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	6.67
3	ก๊าซหุงต้ม	0	0.00	1	3.33	0	0.00	0	0.00	1	3.33
4	อุปกรณ์/บริโค	4	13.33	12	40.00	2	6.67	0	0.00	18	60.00
5	วัสดุก่อสร้าง	0	0.00	1	3.33	1	3.33	2	6.67	4	13.33
ยอดรวม		6	20.00	15	50.00	6	20.00	3	10.00	30	100.00

ที่มา : แบบสอบถาม

แผนภูมิ 5.12 ประเภทสินค้าและปริมาณสินค้า

3) ประเภทสินค้าส่งออกจำแนกตามประเภทรถบรรทุก

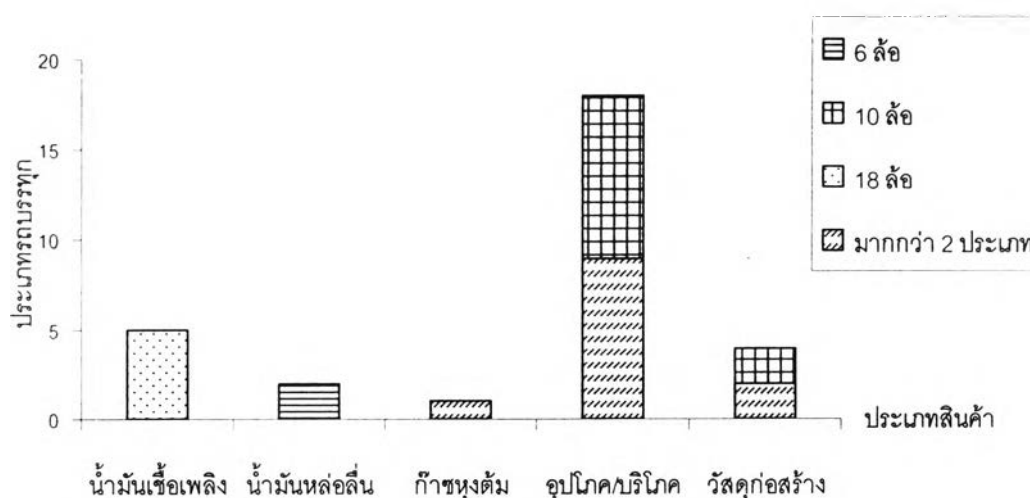
ในด้านประเภทสินค้าและประเภทรถบรรทุก พบว่าในการขนส่งสินค้าแต่ละเที่ยว ได้แก่ เครื่องอุปโภค/บริโภค จากจำนวนร้อยละ 60 ของสินค้าทั้งหมด ขนส่งโดยใช้รถบรรทุก 10 ล้อ และใช้รถบรรทุกมากกว่า 2 ประเภท คือ รถ 6 ล้อ 10 ล้อ และ 18 ล้อ มีจำนวนร้อยละ 50 น้ำมันเชื้อเพลิงจากจำนวนร้อยละ 16.67 ของสินค้าทั้งหมด ขนส่งโดยรถ 18 ล้อ วัสดุก่อสร้าง จากจำนวนร้อยละ 13.33 ของสินค้าทั้งหมด ขนส่งโดยใช้รถ 10 ล้อ และใช้รถบรรทุกมากกว่า 2 ประเภท คือ รถ 10 ล้อ และ 18 ล้อ ร้อยละ 50 น้ำมันหล่อลื่น จากจำนวนร้อยละ 6.67 ของสินค้าทั้งหมด ขนส่งโดยรถบรรทุก 6 ล้อ ก๊าซหุงต้มจากจำนวนร้อยละ 3.33 ขนส่งโดยใช้รถบรรทุกมากกว่า 2 ประเภท คือ รถ 10 ล้อ และ 18 ล้อ พบว่าน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น ใช้รถบรรทุกเพียงประเภทเดียวในการขนส่งสินค้า สำหรับก๊าซหุงต้ม อุปโภค / บริโภค และวัสดุ ก่อสร้างใช้รถบรรทุกมากกว่า 2 ประเภทในการขนส่งสินค้า

ตาราง 5.13 ประเภทสินค้าส่งออกจำแนกตามประเภทรถบรรทุก

อันดับ	สินค้า \ รถบรรทุก	6 ล้อ		10 ล้อ		18 ล้อ		มากกว่า 2 ประเภท		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	น้ำมันเชื้อเพลิง	0	0.00	0	0.00	5	16.67	0	0.00	5	16.67
2	น้ำมันหล่อลื่น	2	6.67	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	6.67
3	ก๊าซหุงต้ม	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	3.33	1	3.33
4	อุปโภค/บริโภค	0	0.00	9	30.00	0	0.00	9	30.00	18	60.00
5	วัสดุก่อสร้าง	0	0.00	2	6.67	0	0.00	2	6.67	4	13.33
ยอดรวม		2	2	6.67	11	36.67	5	16.67	12	30.00	100.00

ที่มา : แบบสอบถาม

แผนภูมิ 5.13 ประเภทสินค้าส่งออกจำแนกตามประเภทรถบรรทุก

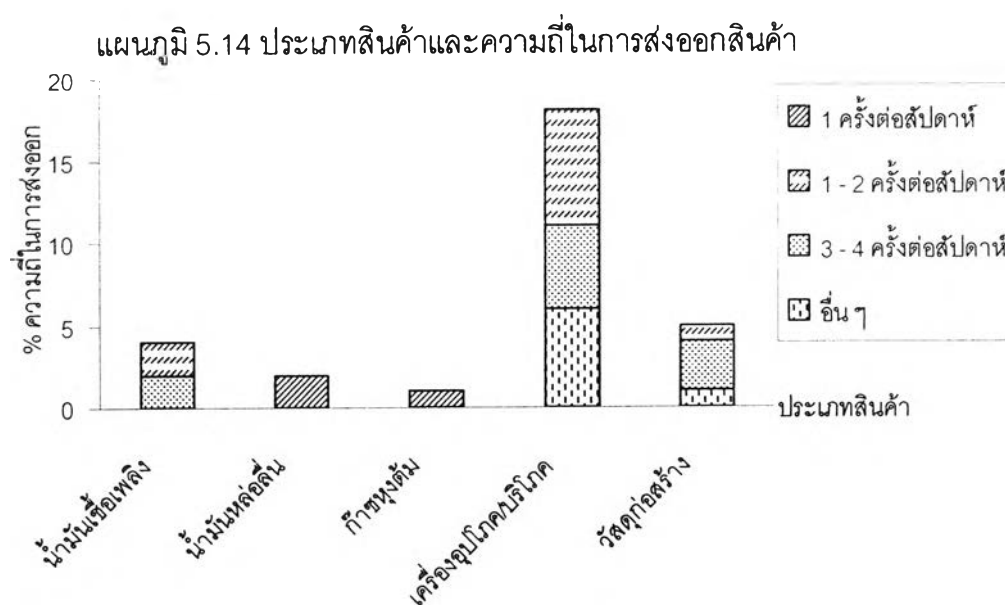
4) ประเภทสินค้าส่งออกจำแนกตามความถี่ในการส่งออก

จากข้อมูลด้านความถี่ในการส่งสินค้าออก พบว่าเครื่องอุปโภค/บริโภคคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60 ของสินค้าทั้งหมด ส่งออก 3 - 4 ครั้งต่อสัปดาห์หรือร้อยละ 23.33 ส่งออก 1 ครั้งต่อสัปดาห์หรือร้อยละ 20 และส่งออก 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์หรือร้อยละ 16.67 น้ำมันเชื้อเพลิงคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.67 ของสินค้าทั้งหมด ส่งออก 3 - 4 ครั้งต่อสัปดาห์หรือร้อยละ 10 และส่งออก 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์หรือร้อยละ 6.67 วัสดุก่อสร้างคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.33 ของสินค้าทั้งหมด ส่งออก 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์หรือร้อยละ 6.67 ส่งออก 1 ครั้งต่อสัปดาห์และ 3 - 4 ครั้งต่อสัปดาห์ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 3.33 น้ำมันหล่อลื่นคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.67 ของสินค้าทั้งหมด ส่งออก 2 ครั้งต่อเดือน ก๊าซหุงต้มคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.33 ของสินค้าทั้งหมด ส่งออก 1 ครั้งต่อเดือน ตามลำดับ

ตาราง 5.14 ประเภทสินค้าส่งออกจำแนกตามความถี่ในการส่งออก

อันดับ	สินค้า	ความถี่		1 ครั้งต่อสัปดาห์		1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์		3 - 4 ครั้งต่อสัปดาห์		อื่น ๆ		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	น้ำมันเชื้อเพลิง	0	0.00	2	6.67	3	10.00	0	0.00	5	16.67		
2	น้ำมันหล่อลื่น	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	6.67	2	6.67		
3	ก๊าซหุงต้ม	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	3.33	1	3.33		
4	อุปกรณ์/บริโภค	6	20.00	5	16.67	7	23.33	0	0.00	18	60.00		
5	วัสดุก่อสร้าง	1	3.33	2	6.67	1	3.33	0	0.00	4	13.33		
ยอดรวม		7	23.33	9	30.00	11	36.67	3	10.00	30	100.00		

ที่มา : แบบสอบถาม

5) ประเภทสินค้าส่งออกจำแนกตามต้นทางสินค้า

จากข้อมูลที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับประเภทสินค้าที่ส่งออก พบว่าสินค้าส่งออกส่วนใหญ่ คือ เครื่องอุปโภค/บริโภคมีร้อยละ 60 ของสินค้าส่งออกทั้งหมด ซึ่งมีต้นทางของสินค้าส่วนใหญ่จากจังหวัดอุบลราชธานีร้อยละ 30 จากกรุงเทพฯ ร้อยละ 23.33 และจากชลบุรี ร้อยละ 6.67 ของสินค้าส่งออกทั้งหมด ตามลำดับ รองลงมา คือ น้ำมันเชื้อเพลิงมีร้อยละ 16.67

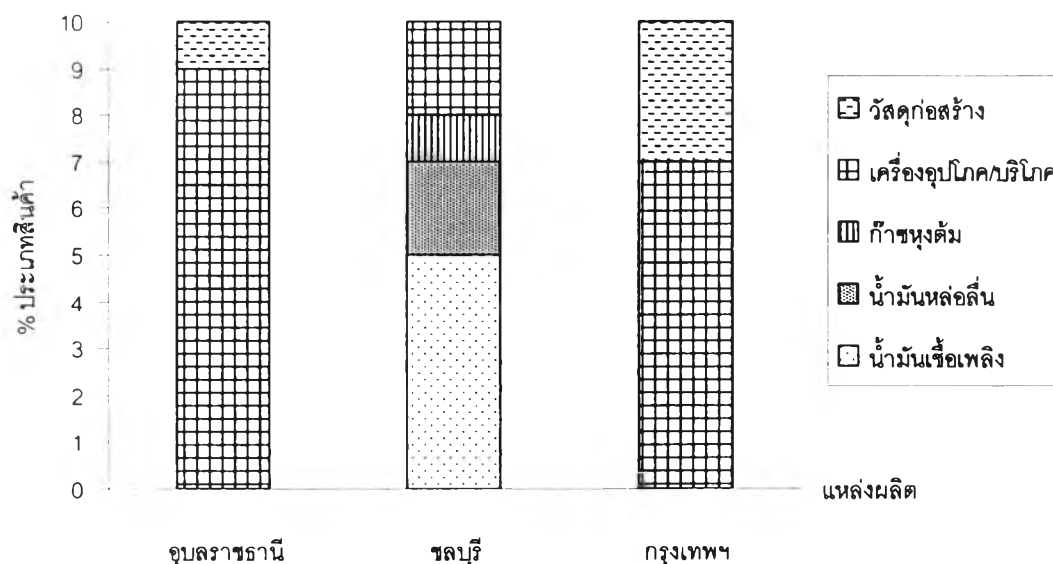
ของสินค้าส่งออกทั้งหมด ซึ่งมีต้นทางที่ชลบุรีแห่งเดียว รองลงมา คือ วัสดุก่อสร้างมีร้อยละ 13.33 ของสินค้าทั้งหมด มีต้นทางที่กรุงเทพฯ เป็นส่วนใหญ่มีร้อยละ 10 และอุบลราชธานีร้อยละ 3.33 น้ำมันหล่อลื่นร้อยละ 6.67 และก๊าซหุงต้มร้อยละ 3.33 มีต้นทางที่ชลบุรี อย่างไรก็ตามจากรายการสินค้าส่งออกของด่านช่องเม็ก พ.ศ.2547 พบว่า สินค้าเชื้อเพลิงเป็นสินค้าที่นำเข้ามากอันดับหนึ่ง รองลงมา ได้แก่ สินค้าเบ็ดเตล็ด และวัสดุก่อสร้าง

ตาราง 5.15 ประเภทสินค้าส่งออกจำแนกตามต้นทางสินค้า

อันดับ	สินค้า ต้นทาง	น้ำมันเชื้อเพลิง		น้ำมันหล่อลื่น		ก๊าซหุงต้ม		อุปโภค/บริโภค		วัสดุก่อสร้าง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	อุบลราชธานี	0	0.00	0	0.00	0	0.00	9	30.00	1	3.33	10	33.33
2	ชลบุรี	5	16.67	2	6.67	1	3.33	2	6.67	0	0.00	10	33.33
3	กรุงเทพฯ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	7	23.33	3	10.00	10	33.33
ยอดรวม		5	16.67	2	6.67	1	3.33	18	60.00	4	13.33	30	100.00

ที่มา : แบบสอบถาม

แผนภูมิ 5.15 ประเภทสินค้าส่งออกจำแนกตามต้นทางสินค้า

6) ประเภทสินค้าส่งออกจำแนกตามการกระจายตัว/การไหลเวียนของสินค้า

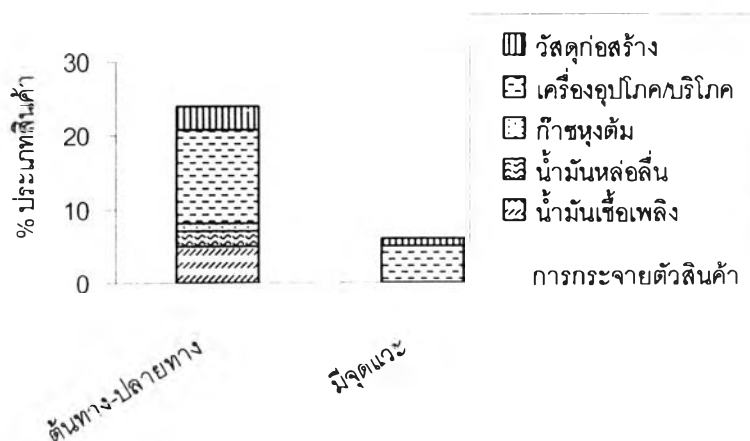
ในด้านการกระจายตัวและการหมุนเวียนของสินค้า พบว่าเครื่องอุปโภค/บริโภค คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60 ของสินค้าทั้งหมด เป็นแหล่งผลิตต้นทางไปสิ้นสุดปลายทางร้อยละ 43.33 มีจุดแวะและขนถ่ายสินค้าร้อยละ 16.67 น้ำมันเชื้อเพลิงคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.67 ของสินค้าทั้งหมด เป็นแหล่งผลิตต้นทางไปสิ้นสุดปลายทาง วัสดุก่อสร้างคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.33 ของสินค้าทั้งหมด เป็นแหล่งผลิตต้นทางไปสิ้นสุดปลายทางร้อยละ 10 มีจุดแวะและขนถ่ายสินค้าร้อยละ 3.33 น้ำมันหล่อลื่นคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.67 ของสินค้าทั้งหมด เป็นแหล่งผลิตต้นทางไปสิ้นสุดปลายทาง ก๊าซหุงต้มคิดเป็นสัดส่วน 3.33 ของสินค้าทั้งหมด เป็นแหล่งผลิตต้นทางไปสิ้นสุดปลายทาง ตามลำดับ อย่างไรก็ตามแม้ว่าจังหวัดอุบลราชธานีจะมีการขนส่งสินค้าเชื้อเพลิงทางรถไฟ แต่ก็เพื่อบริโภคภายในจังหวัดเท่านั้น

ตาราง 5.16 ประเภทสินค้าส่งออกจำแนกตามการกระจายตัวของสินค้า

อันดับ	สินค้า	การกระจายตัว		แหล่งผลิตต้นทาง		มีจุดแวะและ		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	น้ำมันเชื้อเพลิง	5	16.67	0	0.00	5	16.67		
2	น้ำมันหล่อลื่น	2	6.67	0	0.00	2	6.67		
3	ก๊าซหุงต้ม	1	3.33	0	0.00	1	3.33		
4	อุปโภค/บริโภค	13	43.33	5	16.67	18	60.00		
5	วัสดุก่อสร้าง	3	10.00	1	3.33	4	13.33		
ยอดรวม		24	80.00	6	20.00	30	100.00		

ที่มา : แบบสอบถาม

แผนภูมิ 5.16 ประเภทสินค้าจำแนกตามการกระจายตัวของสินค้า

จากข้อมูลทีกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า สินค้าที่ไหลเวียนนำเข้าและส่งออก เมื่อจำแนกตามปลายทางและต้นทางของสินค้า ซึ่งการไหลเวียนของสินค้านำเข้ามีสาเหตุมาจาก ความต้องการในการบริโภคสินค้าที่ผลิตได้ไม่เพียงพอในประเทศ สำหรับการไหลเวียนของสินค้า ส่งออกมีสาเหตุมาจากการที่สปป.ลาวผลิตสินค้าได้ ไม่เพียงพอ ไม่มีความชำนาญในการผลิต หรือไม่สามารถผลิตสินค้าได้ โดยการไหลเวียนสินค้าที่เกิดขึ้นมีปัจจัยส่งเสริมที่สำคัญ ได้แก่ ความ รวดเร็วและสะดวกสบาย ครอบคลุมโครงข่ายการขนส่งสินค้า

5.3 โครงข่ายในการขนส่งสินค้า

5.3.1 เส้นทางที่ใช้ขนส่งสินค้า

การขนส่งสินค้าผ่านชายแดนช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า จะใช้การขนส่ง สินค้าทางรถยนต์ โดยส่วนใหญ่ใช้รถบรรทุก แม้ว่าจังหวัดอุบลราชธานีจะมีทางรถไฟหรืออากาศ

จังหวัดอุบลราชธานี เป็นปลายทางของการนำเข้าไม้แปรรูป กะหล่ำปลี สินค้า อุปโภค / บริโภค และเป็นต้นทางของการส่งออกสินค้าอุปโภค / บริโภค และวัสดุก่อสร้าง ใช้ทาง หลวงหมายเลข 217 และ 24 ไปยังตัวเมืองอุบลราชธานี ซึ่งมีระยะทางประมาณ 70 กิโลเมตร

จังหวัดมุกดาหาร เป็นปลายทางของการนำเข้าไม้แปรรูป ใช้ทางหลวงหมายเลข 217 และเข้าทางหลวงหมายเลข 212 ไปทางจังหวัดอำนาจเจริญ ยโสธร ซึ่งมีระยะทางประมาณ 200 กิโลเมตร

จังหวัดศรีสะเกษ เป็นปลายทางของการนำเข้าถ่านไม้ ใช้ทางหลวงหมายเลข 217 และเข้าทางหลวงหมายเลข 24 ซึ่งมีระยะทางประมาณ 150 กิโลเมตร

จังหวัดชลบุรี เป็นต้นทางของสินค้าส่งออกประเภทเชื้อเพลิง และอุปโภค / บริโภค ใช้ทางหลวงหมายเลข 331 และ 304 ไปทางฉะเชิงเทรา กบินทร์บุรี เข้าทางหลวงหมายเลข 24 ที่ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี และเข้าทางหลวงหมายเลข 217 ที่แยก อำเภอดงขุดม เพื่อไปยังชายแดนช่องเม็ก ซึ่งมีระยะทางประมาณ 650 กิโลเมตร

จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นปลายทางของการนำเข้าไม้แปรรูป กะหล่ำปลี พืชผัก และเศษเปลือกบง และเป็นต้นทางของสินค้าส่งออกประเภทอุปโภค / บริโภค และวัสดุ ก่อสร้าง ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 1 ไปทางรังสิต อยุธยา เข้าทางหลวงหมายเลข 2 ที่สระบุรี

เข้าทางหลวงหมายเลข 24 ที่นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี และเข้าทางหลวงหมายเลข 217 ที่แยกอำเภอเดชอุดม เพื่อไปยังชายแดนช่องเม็ก ซึ่งมีระยะทางประมาณ 650 กิโลเมตร

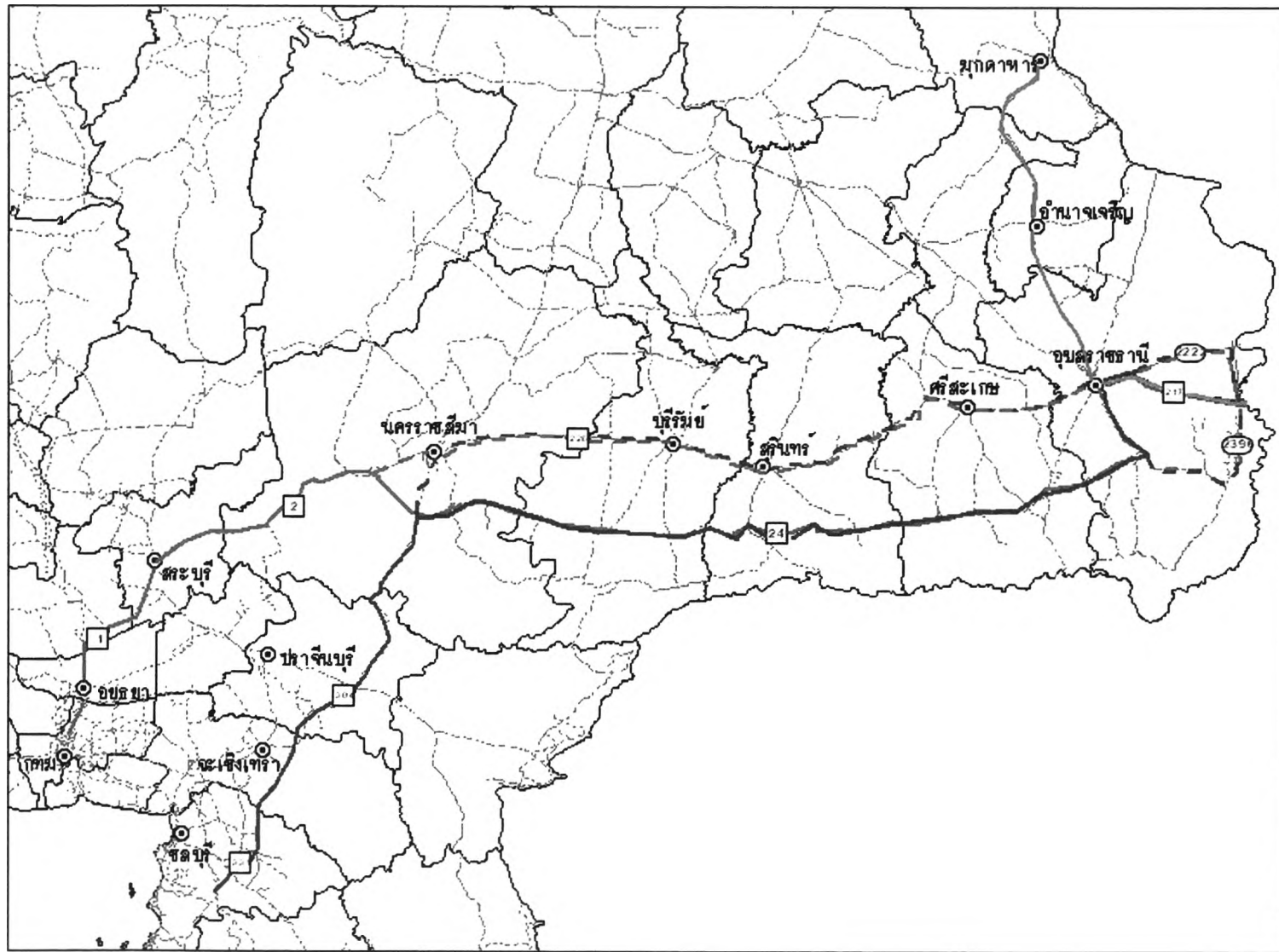
การขนส่งสินค้าจากจังหวัดกรุงเทพมหานครและจังหวัดชลบุรี ยังใช้ทางหลวงหมายเลข 226 ที่จังหวัดนครราชสีมาแทนทางหลวงหมายเลข 24 ได้ แต่เนื่องจากทางหลวงสายนี้ต้องผ่านตัวเมืองของจังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ ทำให้รถบรรทุกขนาดใหญ่ไม่สะดวก และทางหลวงหมายเลข 24 ก็เป็นเส้นทางเลี่ยงเมือง นอกจากนี้เส้นทาง การขนส่งสินค้าไปยังด่านช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานียังมีทางหลวง 2222 และ 2396 ไปยังด่านช่องเม็กได้อีก แต่เนื่องจากเป็นทางหลวงที่มีขนาดกว้างเพียง 6 เมตร ทำให้การขนส่งด้วยรถบรรทุกขนาดใหญ่วิ่งได้ค่อนข้างลำบาก และเป็นเส้นทางสายรอง

5.3.2 ความกว้างของทางหลวงที่ใช้ขนส่งสินค้า

เมื่อพิจารณาความกว้างของทางหลวงที่ใช้ในการขนส่งสินค้า พบว่า

ทางหลวงหมายเลข 1 และ 2 เป็นทางหลวงไป – กลับ 4 ช่องจราจร มีขนาดความกว้างต่อช่องทาง 3.5 เมตร ซึ่งทำให้สามารถขนส่งสินค้าโดยรถบรรทุกขนาดใหญ่วิ่งได้อย่างสะดวก และรถขนาดเล็กสามารถวิ่งแข่งได้

ทางหลวงหมายเลข 24 มีความกว้าง 3.5 เมตร ต่อช่องทาง และมีช่องทางจำนวน 2 และ 4 ช่องจราจร และทางหลวงหมายเลข 212 217 และ 304 มีความกว้าง 3 และ 3.5 เมตร ต่อช่องทาง และมีช่องทางจำนวน 2 และ 4 ช่องจราจร ทำให้การขนส่งสินค้าโดยรถบรรทุกขนาดใหญ่วิ่งในช่องทางที่แคบเกินไป และรถขนาดเล็กวิ่งได้ค่อนข้างลำบาก

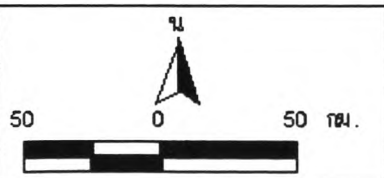

อิทธิพลการค้าชายแดน
ที่มีต่อการพัฒนาภูมิภาค
กรณีศึกษา :
ด่านช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี

แผนที่ 5.1 แสดง
เส้นทางทางการขนส่งสินค้า
ผ่านชายแดนช่องเม็ก

- สัญลักษณ์
- มุกดาหาร
 - ชลบุรี
 - กทม.

ที่มา : กรมทางหลวง

ตาราง 5.17 ความกว้างของทางหลวงสายหลักที่ใช้ในการขนส่งสินค้า

ทางหลวง หมายเลข	ความกว้างต่อช่องทาง (เมตร)	จำนวนช่องทาง
1	3.5	8
2	3.5	8
24	3.5	2 และ 4
212	3 และ 3.5	2 และ 4
217	3 และ 3.5	2 และ 4
304	3 และ 3.5	2 และ 4
331	3 และ 3.5	2 และ 4

ที่มา : กรมทางหลวง

5.3.3 ปริมาณการจราจร

เมื่อพิจารณาปริมาณจราจรบนเส้นทางที่ใช้ขนส่งสินค้าผ่านชายแดนช่องเม็ก พบว่า ปริมาณการจราจรเฉลี่ยต่อวันที่มีความหนาแน่นมากที่สุด ใน พ.ศ.2546 คือ ทางหลวงหมายเลข 1 และ 2 รองลงมา คือ ทางหลวงหมายเลข 304 331 24 217 และ 212 ตามลำดับ

ทางหลวงหมายเลข 1 ช่วงบางปะอิน – วังน้อย มีปริมาณการจราจรรวมมากที่สุด คือ 144,782 คัน และมีรถบรรทุก 38,845 คัน รองลงมา ได้แก่ ช่วงรังสิต - บางปะอิน มีปริมาณการจราจรรวม 128,975 คัน มีรถบรรทุก 34,206 คัน ช่วงกรุงเทพฯ ฯ – รังสิต มีปริมาณการจราจรรวม 77,2542 คัน มีรถบรรทุก 20,441 คัน และช่วงวังน้อย – สระบุรี มีปริมาณการจราจรรวม 72,547 คัน มีรถบรรทุก 34,834 คัน

ทางหลวงหมายเลข 2 ช่วงสระบุรี – มวกเหล็ก มีปริมาณการจราจรรวม 41,321 คัน มีรถบรรทุก 21,941 คัน และช่วงมวกเหล็ก – แยกเขาใหญ่ มีปริมาณการจราจรรวม 34,232 คัน มีรถบรรทุก 19,546 คัน

ทางหลวงหมายเลข 24 ช่วงแยกโคกชัย – ลำปลายมาศ มีปริมาณการจราจรรวม 11,833 คัน มีรถบรรทุก 4,337 คัน ช่วงแยกลำปลายมาศ – แยกบุรีรัมย์ มีปริมาณการจราจรรวม 10,031 คัน มีรถบรรทุก 6,645 คัน ช่วงประโคนชัย – ปราสาท มีปริมาณการจราจรรวม 9,947 คัน

มีรถบรรทุก 6,817 คัน และช่วงกิโลเมตรที่ 39 – วารินชำราบ มีปริมาณการจราจรรวม 7,807 คัน มีรถบรรทุก 5,128 คัน สำหรับช่วงที่เหลือมีปริมาณการจราจรไม่ถึง 5,000 คัน

ทางหลวงหมายเลข 212 ช่วงม่วงสามสิบ – เทศบาลเมืองอุบลราชธานี มีปริมาณการจราจรรวม 20,240 คัน มีรถบรรทุก 3,781 คัน ช่วงกิโลเมตรที่ 93 – แยกอำนาจเจริญ มีปริมาณการจราจรรวม 7,807 คัน มีรถบรรทุก 5,128 คัน ช่วงแยกอำนาจเจริญ – กิโลเมตรที่ 37 มีปริมาณการจราจรรวม 5,537 คัน มีรถบรรทุก 2,343 คัน

ทางหลวงหมายเลข 217 ช่วงแยกเดชอุดม – แยกพิบูลมังสาหาร มีปริมาณการจราจรรวม 8,326 คัน มีรถบรรทุก 3,802 คัน ช่วงแยกพิบูลมังสาหาร – ชองเม็ก มีปริมาณการจราจรรวม 4,208 คัน มีรถบรรทุก 1,864 คัน.

ทางหลวงหมายเลข 304 ช่วงแยกบางปะกง - แยกปราจีนบุรี มีปริมาณการจราจรรวม 26,655 คัน มีรถบรรทุก 10,803 คัน ช่วงแยกตะขบ – เลี้ยวเมืองปักธงชัย มีปริมาณการจราจรรวม 18,751 คัน มีรถบรรทุก 4,076 คัน ช่วงกิโลเมตรที่ 93 – แยกกบินทร์บุรี มีปริมาณการจราจรรวม 15,266 คัน มีรถบรรทุก 6,510 คัน

ทางหลวงหมายเลข 331 ช่วงกิโลเมตรที่ 47 (ชะเชิงเทรา) – กิโลเมตรที่ 70 (ชลบุรี) มีปริมาณการจราจรรวม 10,079 คัน มีรถบรรทุก 5,448 คัน และช่วงกิโลเมตรที่ 40 – ทางหลวง 304 มีปริมาณการจราจรรวม 7,468 คัน มีรถบรรทุก 3,291 คัน

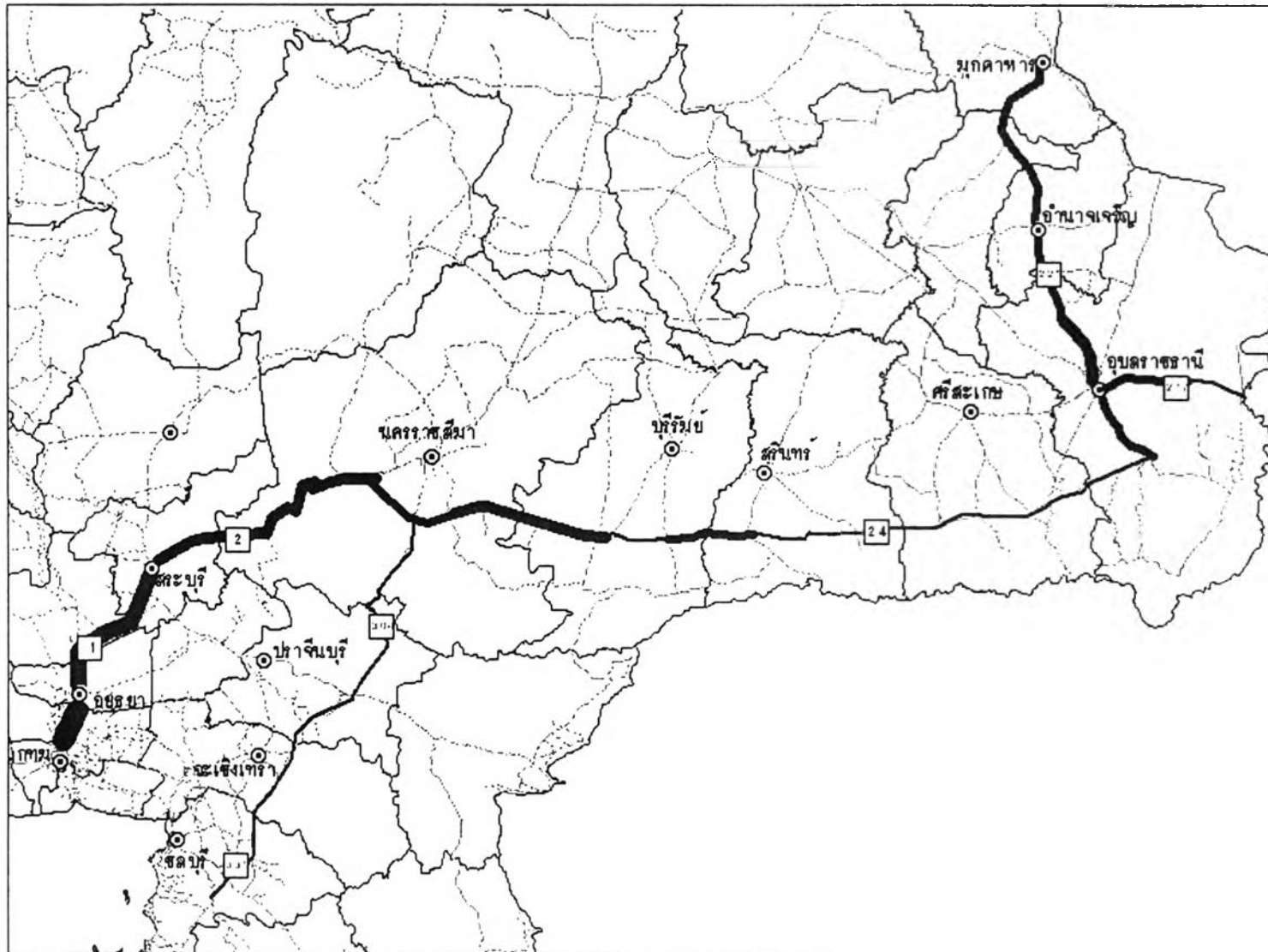
พบว่าทางหลวงที่ใช้ขนส่งสินค้าผ่านชายแดนช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีปริมาณการจราจรมากที่สุด คือ ทางหลวงหมายเลข 1 ช่วงปางปะอิน - วังน้อย

เมื่อพิจารณาศักยภาพของโครงข่ายในการขนส่งสินค้า พบว่าเส้นทางปัจจุบันที่ใช้ในการขนส่งสินค้าเป็นเส้นทางที่เหมาะสมแล้ว เนื่องจากเป็นทางหลวงหมายเลข 24 เป็นเส้นทางที่เลี้ยงตัวเมือง สำหรับทางหลวงหมายเลข 1 และ 2 แม้ว่าจะมีปริมาณการจราจรสูงและมีรถบรรทุกวิ่งผ่านมาก ซึ่งถนนก็มีความกว้างมากพอในการรองรับ อย่างไรก็ตามสำหรับทางหลวงที่มีความกว้างเพียง 6 - 7 เมตร ได้แก่ ทางหลวงหมายเลข 24 212 217 304 และ 331 ในบางช่วง อาจมีปัญหาในการวิ่งแซงของรถยนต์ขนาดเล็กที่จะวิ่งแซงรถบรรทุก

ตาราง 5.18 ปริมาณการจราจรบนทางหลวง พ.ศ.2546

หมายเลขทางหลวง	ชื่อเส้นทางหลวง	ประเภทยานพาหนะ					รวม (รถบรรทุก) พวง	รวม ปริมาณ จราจร (คันวัน)
		รถบรรทุกเล็ก	รถบรรทุกกลาง	รถบรรทุกใหญ่	รถบรรทุกพวง	รถบรรทุก พวง		
1	กรุงเทพ ฯ - รังสิต	19,537	698	161	45	0	20,441	77,242
1	รังสิต - บางปะอิน	23,311	5,396	3,964	1,333	202	34,206	128,975
1	บางปะอิน - วังน้อย	22,695	6,751	5,555	2,246	1,598	38,845	144,782
1	วังน้อย - สระบุรี	8,625	6,050	7,607	6,225	6,327	34,834	72,547
2	สระบุรี - มวกเหล็ก	8,792	3,030	5,138	3,433	1,548	21,941	41,321
2	มวกเหล็ก - แยกเขาใหญ่	11,550	2,148	3,472	1,569	807	19,546	34,232
24	สีคิ้ว - แยกโชคชัย	2,836	1075	774	457	252	5,394	9,078
24	แยกโชคชัย - ลำปลายมาศ	1,938	1096	667	388	248	4,337	11,833
24	แยกลำปลายมาศ - แยกบุรีรัมย์	4,516	920	678	357	174	6,645	10,031
24	แยกบุรีรัมย์ - ประโคนชัย	2,312	335	428	289	64	3,428	4,516
24	ประโคนชัย - ปราสาท	3053	1239	1215	965	345	6,817	9,947
24	แยกปราสาท - กม.168	1146	333	253	158	112	2,002	3,686
24	กม.168 - แยกสังขะ	1,164	470	312	186	114	2,246	3,562
24	กม.200 - แยกชุมขันธ์	1501	364	498	247	6	2,616	3,665
24	กม.230 - ทางหลวง 2085	585	231	219	107	23	1,165	2,184
24	ทางหลวง 2085 - แยกเดชอุดม	398	245	152	70	26	891	2,160
24	กม 39 - วารินชำราบ	4,077	508	367	126	50	5,128	7,807
212	กม.93 (มุกดาหาร) - แยกอำนาจเจริญ	3,694	941	524	135	10	5,304	8,318
212	แยกอำนาจเจริญ - กม.37	1,848	177	250	64	4	2,343	5,537
212	ม่วงสามสิบ - เทศบาลเมืองอุบลราชธานี	2,439	995	291	37	19	3,781	20,240
217	แยกเดชอุดม - แยกพิบูลมังสาหาร	2,778	399	376	134	115	3,802	8,326
217	แยกพิบูลมังสาหาร - ชื่องเม็ก	1,298	252	115	97	102	1,864	4,208
304	แยกบางปะกง - แยกปราจีนบุรี	5,124	1,796	2,932	467	484	10,803	26,655
304	กม. 93 - แยกกบินทร์บุรี	2,311	1,268	1,211	967	753	6,510	15,256
304	แยกกบินทร์บุรี - กม.30	3,746	859	685	690	215	6,195	11,628
304	กม.30 - แขวงทางการนครราชสีมา	1,997	554	702	715	360	4,328	6,974
304	กม 55 - แยกตะขบ	1,308	1,001	690	605	576	4,180	9,195
304	แยกตะขบ - เลี้ยวเมืองปักธงชัย	1,144	1,071	787	667	407	4,076	18,751
331	กม.47 (ฉะเชิงเทรา) - กม.70 (ชลบุรี)	1,355	628	1,657	1,327	481	5,448	10,079
331	กม.40 - ทางหลวง 304	680	659	1,588	251	113	3,291	7,468

ที่มา : กรมทางหลวง

อิทธิพลการค้าชายแดน
ที่มีต่อการพัฒนาภูมิภาค
กรณีศึกษา :
ด่านช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี

ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

แผนที่ 5.2 แสดง
ปริมาณการจราจรบนทางหลวง
พ.ศ.2546

สัญลักษณ์

- 1,001 - 5,000 คัน
- 5,001 - 10,000 คัน
- 10,001 - 50,000 คัน
- 50,001 - 100,000 คัน
- มากกว่า 100,000 คัน

50 0 50 กม.

ที่มา : กรมทางหลวง

เมื่อพิจารณาถึงศักยภาพในการรองรับปริมาณการจราจรของทางหลวง ที่ใช้ในการขนส่งสินค้า โดยมาตรฐานของทางหลวงในการรองรับปริมาณการจราจรของรถบรรทุกของทางหลวงหมายเลข 1 และ 2 กำหนดไว้มากกว่า 16,000 คัน สำหรับทางหลวงหมายเลข 24 212 217 304 และ 331 กำหนดไว้ 2,000 – 8,000 คัน พบว่าทุกเส้นทางที่ใช้ในการขนส่งสินค้าสามารถรองรับการขนส่งโดยรถบรรทุก มีเพียงทางหลวงหมายเลข 304 ช่วงแยกบางปะกง – ปราจีนบุรี มีปริมาณการจราจรของรถบรรทุกถึง 10,803 คัน ซึ่งมาตรฐานของทางหลวงกำหนดไว้เพียง 2,000 - 8,000 คัน

ตาราง 5.19 มาตรฐานของทางหลวงในการรองรับปริมาณการจราจร พ.ศ.2548

ทางหลวง หมายเลข	ความกว้างต่อช่องทาง (เมตร)	มาตรฐานในการรองรับปริมาณการจราจร (รถบรรทุก คัน / วัน)
1	3.5	มากกว่า 16,000 คัน
2	3.5	มากกว่า 16,000 คัน
24	3.5	2,000 – 8,000 คัน
212	3 และ 3.5	2,000 – 8,000 คัน
217	3 และ 3.5	2,000 – 8,000 คัน
304	3 และ 3.5	2,000 – 8,000 คัน
331	3 และ 3.5	2,000 – 8,000 คัน

ที่มา : กรมทางหลวง

5.4 ผลของการไหลเวียนสินค้า

จากการศึกษาการไหลเวียนของสินค้า พบว่า สินค้านำเข้าที่สำคัญของด่านช่องเม็ก ได้แก่ ไม้แปรรูป เศษเปลือกบง กะหล่ำปลี พืชผัก และสินค้าอุปโภค / บริโภค และสินค้าส่งออก ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันหล่อลื่น ก๊าซหุงต้ม วัสดุก่อสร้าง และสินค้าอุปโภค / บริโภค ซึ่งการขนส่งสินค้าผ่านชายแดน ก่อทำให้เกิดอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องที่ตามมา ได้แก่ อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการซ่อม เคาะ ฟันสี ปะยาง ทำท่อไฮดรอลิค พบว่าใน พ.ศ.2541 และ พ.ศ.2546 มีจำนวน 197 และ 277 แห่ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.05 ต่อปี อำเภอที่มีมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี อำเภอวารินชำราบ และอำเภอพิบูลมังสาหาร มี 187 53 และ 7 แห่ง ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.27 5.79 และ 3.13 ต่อปี ตามลำดับ สำหรับจำนวนคนงาน พบว่าใน พ.ศ.2541

และ พ.ศ.2546 มีจำนวน 1,213 และ 1,735 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.30 ต่อปี อำเภอเมือง อุบลราชธานี อำเภอวารินชำราบ และอำเภอพิบูลมังสาหาร มีคนงาน 1,359 260 และ 23 แห่ง ซึ่ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.51 5.60 และ 3.90 ต่อปี ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าอำเภอสิรินธร ซึ่งเป็นอำเภอที่เป็นที่ตั้งของด่านช่องเม็กไม่มีสถานประกอบการอุตสาหกรรมประเภทนี้

ตาราง 5.20 จำนวนสถานประกอบการและคนงานในอุตสาหกรรมประเภทซ่อมแซมรถยนต์ จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ.2541 และ 2546

ลำดับ	อำเภอ	โรงงาน			คนงาน		
		พ.ศ. 2541	พ.ศ. 2546	เปลี่ยนแปลง ต่อปี	พ.ศ. 2541	พ.ศ. 2546	เปลี่ยนแปลง ต่อปี
1	เมืองอุบลราชธานี	138	187	6.27	946	1,359	7.51
2	วารินชำราบ	40	53	5.79	198	260	5.60
3	พิบูลมังสาหาร	6	7	3.13	19	23	3.90
4	ตระการพืชผล	5	7	6.96	12	18	8.45
5	เดชอุดม	5	6	3.71	21	29	6.67
6	สำโรง	-	5	-	-	5	-
7	ม่วงสามสิบ	1	3	24.57	2	9	35.1
8	เขมราฐ	-	2	-	8	8	-
9	เขื่องใน	-	2	-	-	8	-
10	กิ่งอ.เหล่าเสือโก้ก	1	2	14.87	3	4	5.92
11	ศรีเมืองใหม่	-	1	-	-	6	-
12	กิ่งอ.สว่างวีระวงศ์	1	1	-	4	4	-
13	ตาลชุม	-	1	-	0	2	-
รวม		197	277	7.05	1,213	1,735	7.30

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

5.4.1 ผลของการไหลเวียนสินค้านำเข้า

การไหลเวียนของสินค้าก่อให้เกิดอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ประเภทอื่น ๆ ตามมา ซึ่งพิจารณาได้จากความเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage) เป็นความเชื่อมโยงที่เกิดจากการนำเข้าสินค้าจากชายแดน เพื่อนำสินค้าที่นำเข้ามาใช้เป็นวัตถุดิบของอีกอุตสาหกรรมหนึ่ง โดยสินค้านำเข้าจากด่านช่องเม็กที่สำคัญ ได้แก่

1) ไม้แปรรูป

ประเภทสินค้านำเข้าที่สำคัญและมากที่สุดอันดับหนึ่ง ที่ผ่านด่านช่องเม็ก ได้แก่ ไม้แปรรูป มีการนำเข้ามาและทำการแปรรูป เช่น ไซ ซอย อบ เลื่อย ทำวงกบ ประตู หน้าต่าง เฟอร์นิเจอร์ เครื่องเรือน เครื่องใช้ จากไม้ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการนำเข้าไม้แปรรูป และยังก่อให้เกิดการสร้างงานที่สำคัญอีกด้วย ใน พ.ศ.2541 และ 2546 จังหวัดอุบลราชธานี มีจำนวนโรงงานผลิตภัณฑ์จากไม้จำนวน 72 และ 98 แห่ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.36 ต่อปี ในระดับอำเภอ พบว่าอำเภอที่มีโรงงานผลิตภัณฑ์จากไม้มากที่สุด คือ อำเภอเมืองอุบลราชธานี และอำเภอวารินชำราบ มีจำนวน 35 แห่ง รองลงมาได้แก่ อำเภอพิบูลมังสาหาร 8 แห่ง สำหรับจำนวนคนงาน ใน พ.ศ.2541 และ 2546 พบว่า มี 793 และ 1,022 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.20 ต่อปี ซึ่งอำเภอวารินชำราบมีคนงานมากเป็นอันดับแรก คือ 421 คน รองลงมา คือ อำเภอเมืองอุบลราชธานี และอำเภอพิบูลมังสาหาร 299 และ 114 คน จะเห็นได้ว่าชายแดนซึ่งอยู่ในเขตอำเภอสิรินธร มีโรงงานผลิตภัณฑ์จากไม้เพียง 2 แห่ง เนื่องจากเป็นอำเภอที่มีขนาดเล็ก ส่วนที่ตั้งโรงงานจะตั้งตามแนวทางหลวงสายสำคัญของจังหวัด คือ ทางหลวงหมายเลข 24 และ 217 พบว่าการนำเข้าไม้แปรรูปมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นของจังหวัดอุบลราชธานี 11 อำเภอ จาก 25 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี วารินชำราบ พิบูลมังสาหาร เดชอุดม สว่างวีระวงศ์ น้ำยืน ม่วงสามสิบ สิรินธร เขมราฐ เขื่องใน และน้ำขุ่น

จากจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมประเภทผลิตภัณฑ์จากไม้ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พ.ศ.2546 มีจำนวน 264 แห่ง พบว่าจังหวัดที่มีโรงงานผลิตภัณฑ์จากไม้มากที่สุด ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดนครราชสีมา คิดเป็นร้อยละ 37.12 20.45 และ 13.26 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ตามลำดับ สำหรับคนงานในโรงงานผลิตภัณฑ์จากไม้ คิดเป็นร้อยละ 20.53 18.44 39.41 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าคนงานในจังหวัดนครราชสีมาเป็นอันดับหนึ่งแม้ว่าจะมีโรงงานน้อยกว่าจังหวัด

อุบลราชธานี กล่าวได้ว่าโรงงานผลิตภัณฑ์จากไม้ที่จังหวัดนครราชสีมาเป็นโรงงานที่มีขนาดใหญ่กว่าจึงมีคณงานจำนวนมากกว่า

นอกจากนี้ยัง ไม้แปรรูปซึ่งเป็นสินค้านำเข้าที่สำคัญ มีปลายทางอยู่ทั่วประเทศ และยังพบว่าไม้แปรรูปมีปลายทางอยู่ที่จังหวัดมุกดาหาร แม้ว่าจะมีการนำเข้าไม้แปรรูปเช่นเดียวกับจังหวัดอุบลราชธานี แสดงให้เห็นว่าไม้แปรรูปมีการนำเข้ามาผ่านด่านช่องเม็กมากกว่าด่านมุกดาหาร

ตาราง 5.21 จำนวนโรงงานและคณงานในอุตสาหกรรมประเภทผลิตภัณฑ์จากไม้ของจังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ.2546

ลำดับ	อำเภอ	โรงงาน			คณงาน		
		พ.ศ.	พ.ศ.	เปลี่ยนแปลง	พ.ศ.	พ.ศ.	เปลี่ยนแปลง
		2541	2546	ต่อปี	2541	2546	ต่อปี
1	เมืองอุบลราชธานี	23	35	8.76	211	299	7.22
2	วารินชำราบ	28	35	4.56	332	421	4.86
3	พิบูลมังสาหาร	5	8	9.86	81	114	7.07
4	เดชอุดม	4	6	8.45	46	53	2.87
5	กิ่ง อ.สว่างวีระวงศ์	5	5	0.00	44	44	0.00
6	น้ำยืน	2	2	0.00	20	21	0.98
7	ม่วงสามสิบ	1	2	14.87	7	9	5.15
8	สิรินธร	2	2	0.00	45	47	0.87
9	เขมรราชู	-	1	-	-	7	-
10	เซียงโน	1	1	-	1	1	-
11	กิ่ง อ.น้ำขุ่น	1	1	-	6	6	-
รวม		72	98	6.36	793	1,022	5.20

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

2) สินค้ากสิกรรม

เศษเปลือกบง ซึ่งเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการทำรูป จากแบบสอบถามจะพบว่า ปลายทางสินค้าอยู่ที่กรุงเทพมหานคร และถ่านไม้ซึ่งใช้เป็นเชื้อเพลิง มีปลายทางอยู่ที่จังหวัดศรีสะเกษ

กะหล่ำปลีและพืชผักอื่น ๆ พบว่าจะมีแหล่งบริโภคใหญ่เพียง 2 แห่ง คือ จังหวัดอุบลราชธานี และกรุงเทพ ฯ ซึ่งเมื่อนำเข้ามายังกรุงเทพ ฯ จะมีตลาดกลางค้าส่งที่สำคัญ คือ ตลาดไท และตลาดสี่มุมเมือง เป็นที่ซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าระดับภูมิภาค สำหรับตลาดกลางค้าส่งในจังหวัดอุบลราชธานี อยู่ที่อำเภอวารินชำราบ เป็นตลาดค้าส่งผักและผลไม้ที่สำคัญของจังหวัด

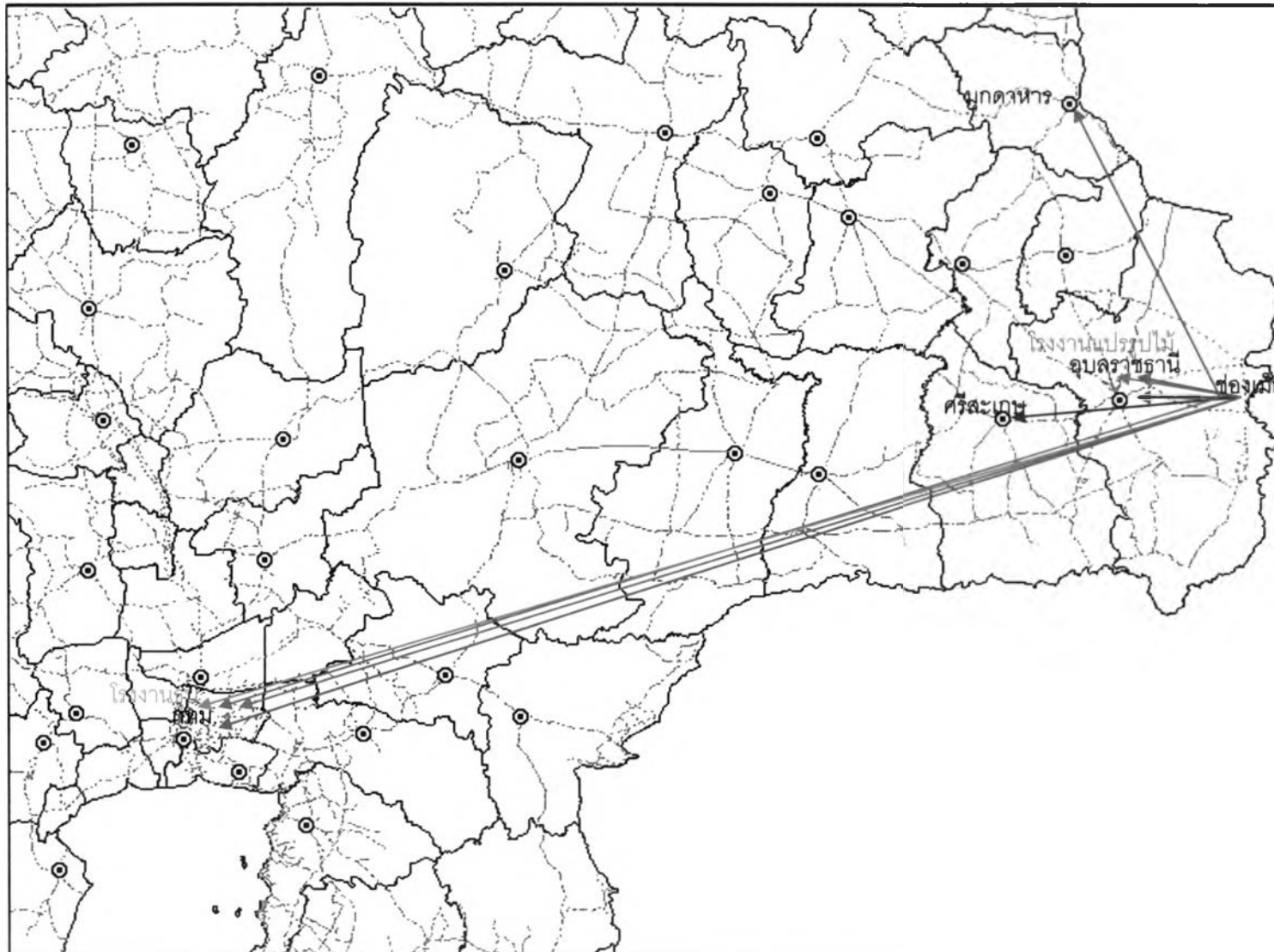
ตาราง 5.22 จำนวนโรงงานและคนงานในอุตสาหกรรมประเภทผลิตภัณฑ์จากไม้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พ.ศ.2546

ลำดับ	จังหวัด	โรงงาน		คนงาน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	อุบลราชธานี	98	37.12	1,022	20.53
2	สุรินทร์	54	20.45	918	18.44
3	นครราชสีมา	77	29.17	1,962	39.41
4	ศรีสะเกษ	24	9.09	508	10.20
5	บุรีรัมย์	14	5.30	294	5.90
6	ยโสธร	19	7.20	146	2.93
7	อำนาจเจริญ	11	4.17	129	2.59
รวม		264	100.00	4979	100.00

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

3) สินค้าอุปโภค / บริโภค

พบว่ามีแหล่งบริโภคเพียงแคในจังหวัดอุบลราชธานีเท่านั้น เนื่องจากเป็นสินค้าที่ไม่มีอุตสาหกรรมการผลิตเกี่ยวเนื่อง และเป็นสินค้าขั้นสุดท้าย

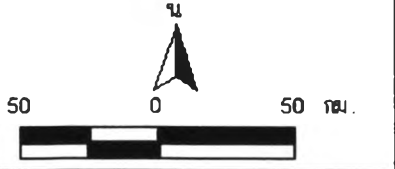

อิทธิพลการค้าชายแดน
ที่มีต่อการพัฒนาภูมิภาค
กรณีศึกษา :
ด่านช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี

แผนที่ 5.3 แสดง
การไหลเวียนเส้นเคเบิลใยแก้ว

- สัญลักษณ์
- ← ไม้แปรรูป
 - ← เศษเปลือกกบง
 - ← ถ่านไม้
 - ← กะหล่ำปลี
 - ← พืชผัก
 - ← จุบโปก / บริโปก

ที่มา : การสำรวจ

กล่าวได้ว่า กรุงเทพฯ ยังเป็นแหล่งบริโภคที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นเมืองหลวงที่มีประชากรมากที่สุดของประเทศ และยังเป็นตลาดที่สำคัญ เพราะเป็นศูนย์กลางในการขนส่งสินค้า อย่างไรก็ตาม กรุงเทพฯ ไม่ได้เป็นพื้นที่ผลิตสินค้าทางการเกษตรที่สำคัญจึงต้องนำเข้าผลผลิตจากจังหวัดอื่น ๆ เพื่อการบริโภคของประชากรในกรุงเทพฯ เอง และเพื่อการส่งออกไปยังต่างประเทศอีกด้วย

5.4.2 ผลของการไหลเวียนสินค้าส่งออก

การไหลเวียนของสินค้าส่งออก ซึ่งพิจารณาได้จากความเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage) เป็นความเชื่อมโยงที่เกิดจากการส่งออกสินค้าจากชายแดน จะทำให้ทราบว่าสินค้าแต่ละประเภทมีต้นทางมาจากไหน และวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิตสินค้าส่งออกมีแหล่งผลิตที่ใด โดยสินค้าส่งออกผ่านด่านช่องเม็กที่สำคัญ ได้แก่

1) สินค้าเชื้อเพลิง

จากแบบสอบถาม พบว่า สินค้าเชื้อเพลิง ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันหล่อลื่น และก๊าซหุงต้ม มีต้นทางสินค้าที่จังหวัดชลบุรีแห่งเดียว ซึ่งเป็นที่ตั้งของมีโรงกลั่นน้ำมัน ซึ่งอยู่ที่อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี นอกจากนี้ยังพบว่าจังหวัดอุบลราชธานีมีการขนส่งน้ำมันทางรถไฟ เพื่อการบริโภคภายในจังหวัดเท่านั้น แต่ไม่ได้เพื่อส่งออก

2) สินค้าอุปโภค / บริโภค

จากแบบสอบถาม พบว่า สินค้าอุปโภค / บริโภค มีต้นทางสินค้าที่จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดชลบุรี และกรุงเทพมหานคร

- ผลิตภัณฑ์อาหารที่มีต้นทางที่จังหวัดอุบลราชธานี ส่วนใหญ่จะใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่น จากสถิติจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมประเภทอาหารและเครื่องดื่มของจังหวัดอุบลราชธานี ใน พ.ศ.2541 และ 2546 มีจำนวน 80 และ 92 แห่ง ตามลำดับ ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.83 ต่อปี

- ผลิตภัณฑ์นมที่มีต้นทางสินค้าที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีแหล่งผลิตที่จังหวัดปทุมธานีและนครปฐม แต่วัตถุดิบที่นำมาใช้อยู่ที่จังหวัดสระบุรี

- ผลิตภัณฑ์ยามีดันทางสินค้าที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร และวัดฤดีบที่นำมาใช้บางชนิดสั่งมาจากต่างประเทศ

- สินค้าประเภทของใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น สบู่ ยาสีฟัน แชมพู จะมีแหล่งผลิตที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร (นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง) ปทุมธานี และชลบุรี

3) วัดสุก่อสร้าง

จากแบบสอบถาม พบว่า วัดสุก่อสร้าง มีแหล่งผลิตที่จังหวัดอุบลราชธานี และกรุงเทพมหานคร สำหรับในจังหวัดอุบลราชธานี จากจำนวนผู้ประกอบการขนส่งระหว่างประเทศ พบว่า อยู่ในอำเภอเมืองอุบลราชธานี 6 แห่ง และอำเภวารินชำราบ 9 แห่ง

ตาราง 5.23 จำนวนผู้ประกอบการขนส่งสินค้าประเภทวัสดุก่อสร้าง

ลำดับ	ชื่อผู้ประกอบการขนส่ง	อำเภอ	ประกอบกิจการ
1	หจก. สหสินปอแซ	เมืองอุบลราชธานี	จำหน่ายวัสดุก่อสร้างทุกชนิด
2	หจก. สินค้าซีเมนต์ไทย	เมืองอุบลราชธานี	จำหน่ายวัสดุก่อสร้างทุกชนิด
3	บจก. มิตรประชา อิมพอร์ตเอ็กซ์พอร์ต จำกัด	เมืองอุบลราชธานี	จำหน่ายวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้าง
4	หจก. กิมเชียงวัสดุก่อสร้าง	เมืองอุบลราชธานี	จำหน่ายวัสดุก่อสร้าง
5	หจก. อุบลบ้านทองเคหะภัณฑ์	เมืองอุบลราชธานี	จำหน่ายวัสดุก่อสร้าง
6	หจก. ประสิทธิ์ดำรงอุบลก่อสร้าง	เมืองอุบลราชธานี	จำหน่ายวัสดุก่อสร้าง
7	บจก. อุบลวัสดุ	วารินชำราบ	จำหน่ายวัสดุก่อสร้าง
8	หจก. กุลทวี	วารินชำราบ	จำหน่ายวัสดุอุปกรณ์ในการก่อสร้าง
9	บจก. สิริรุ่งโฮมโปร	วารินชำราบ	จำหน่ายสินค้าและอุปกรณ์ก่อสร้าง

ที่มา : ศูนย์ส่งเสริมการค้าขนส่งทางบกระหว่างประเทศ

วัสดุก่อสร้างประเภทสีทาบ้านเป็นซึ่งเป็นวัสดุก่อสร้างชนิดหนึ่งมีแหล่งผลิตที่จังหวัดสมุทรปราการ ส่วนประเภทปูนซีเมนต์ กระเบื้อง และเครื่องสุขภัณฑ์ พบว่ามีแหล่งผลิตและอยู่ที่จังหวัดสระบุรี ซึ่งหินปูนและหินดินดานซึ่งเป็นวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิตปูนซีเมนต์อยู่ที่จังหวัดสระบุรีเช่นกัน ส่วนถ่านหินมีการนำเข้ามาจากประเทศอินโดนีเซีย และยังพบว่าปูนซีเมนต์ยังเป็นวัตถุดิบที่นำมาใช้เพื่อการผลิตคอนกรีตผสมเสร็จในจังหวัดอุบลราชธานีอีกด้วย ซึ่งผลิตภัณฑ์จากคอนกรีตผสมเสร็จ ได้แก่ ท่อคอนกรีตอัดแรง คอนกรีตบล็อก ซีเมนต์บล็อก เสาค้ำเสาไฟฟ้า พื้นสำเร็จ สมอบก คอนสปีน ท่อระบายน้ำ เป็นต้น

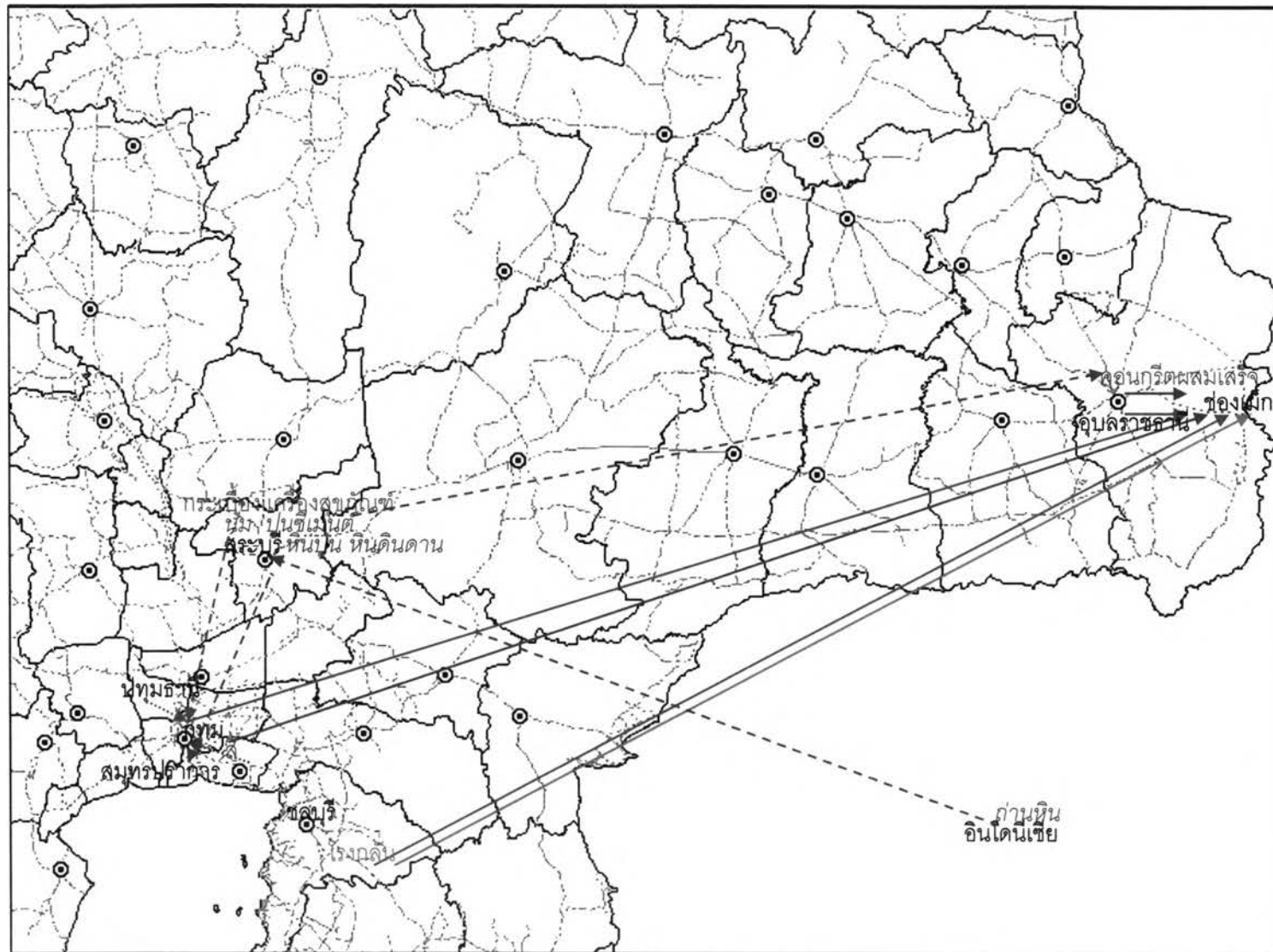
สำหรับจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมประเภทผลิตภัณฑ์จาก
คอนกรีตผสมเสร็จ ของจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ใน พ.ศ.2546 อำเภอเมืองอุบลราชธานี มี 23
แห่ง เพิ่มขึ้นจาก พ.ศ.2541 ร้อยละ 13.90 ต่อปี คนงาน 315 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.53 รองลงมา
คือ อำเภวารินชำราบ 14 แห่ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.96 คนงาน 154 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.43 และ
อำเภอเดชอุดมมี 6 แห่ง มีคนงาน 43 คน และผลิตภัณฑ์จากคอนกรีตผสมเสร็จนี้ก็ยังมีการ
ส่งออกไปสปป.ลาวด้วย พบว่าการส่งออกผลิตภัณฑ์จากคอนกรีตผสมเสร็จ มีอิทธิพลต่อ
เศรษฐกิจในจังหวัดอุบลราชธานี 11 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี วารินชำราบ เดชอุดม
ลำโรง เชื่องโน พิบูลมังสาหาร โขงเจียม สว่างวีระวงศ์ ม่วงสามสิบ ตระการพืชผล และบุญศรี

ตาราง 5.24 จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมประเภทผลิตภัณฑ์จากคอนกรีตผสมเสร็จ
จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ.2541 และ 2546

ลำดับ	อำเภอ	โรงงาน			คนงาน		
		พ.ศ.	พ.ศ.	เปลี่ยนแปลง	พ.ศ.	พ.ศ.	เปลี่ยนแปลง
		2541	2546	ต่อปี	2541	2546	ต่อปี
1	เมืองอุบลราชธานี	12	23	13.90	167	315	13.53
2	วารินชำราบ	10	14	6.96	124	154	4.43
3	เดชอุดม	6	6	-	39	43	1.97
4	ลำโรง	3	3	-	120	120	0.00
5	เชื่องโน	3	3	-	10	13	5.39
6	พิบูลมังสาหาร	1	2	14.87	9	12	5.92
7	โขงเจียม	2	2	-	8	10	4.56
8	กิ่งอ.สว่างวีระวงศ์	2	2	-	8	8	-
9	ม่วงสามสิบ	-	1	-	-	16	-
10	ตระการพืชผล	-	1	-	-	7	-
11	บุญศรี	-	1	-	-	2	-
รวม		39	58	8.26	485	700	7.61

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

กล่าวได้ว่าการไหลเวียนของสินค้าจากด่านช่องเม็ก ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่องต่าง ๆ ในจังหวัดอุบลราชธานี สำหรับอำเภอสิรินธร ซึ่งเป็นที่ตั้งของด่านช่องเม็ก แทบจะไม่ค่อยได้รับอิทธิพลจากการค้าชายแดนเนื่องจากเป็นเมืองที่มีขนาดเล็ก การพัฒนาส่วนใหญ่ส่วนใหญ่จะตกอยู่ที่อำเภอเมืองอุบลราชธานีและอำเภวารินชำราบ เนื่องจากเป็นศูนย์กลางของจังหวัด เมื่อพิจารณาความเชื่อมโยงไปข้างหน้าจากการนำเข้าสินค้าที่มีต่อจังหวัดอุบลราชธานีพบว่า ไม้แปรรูป ซึ่งเป็นสินค้านำเข้าอันดับแรก ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่องมากที่สุด สำหรับพืชผักไม้ได้ก่อก่อให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และเมื่อพิจารณาถึงความเชื่อมโยงไปข้างหลังจากการส่งออกสินค้าที่มีต่อจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า สินค้าอุปโภค / บริโภค และวัสดุก่อสร้าง มีการผลิตในจังหวัดอุบลราชธานี สำหรับสินค้าเชื้อเพลิงจังหวัดอุบลราชธานีเป็นแค่ทางผ่านในการขนส่งสินค้าเท่านั้น อย่างไรก็ตามการขนส่งสินค้าผ่านชายแดนช่องเม็กไม่ว่าจะก่อก่อให้เกิดการผลิตในจังหวัดหรือไม่ก็ตาม จังหวัดอุบลราชธานีก็ยังได้รับผลกระทบในด้านการเป็นทางผ่าน และก่อก่อให้เกิดอุตสาหกรรมประเภทซ่อมแซมรถยนต์ตามมา จะเห็นได้ว่าในจังหวัดอุบลราชธานี มีประมาณ 17 อำเภอ จาก 25 อำเภอที่ได้รับผลกระทบจากการค้าชายแดน ได้แก่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี อำเภวารินชำราบ อำเภอพิบูลมังสาหาร อำเภอเดชอุดม อำเภอสำโรง อำเภอตระการพืชผล อำเภอเขื่องใน อำเภอม่วงสามสิบ อำเภอบุญทริก อำเภอโขงเจียม อำเภอสิรินธร อำเภอม่วงสามสิบ อำเภอน้ำยืน อำเภอเดชอุดม อำเภอตาลชุม กิ่งอำเภอสว่างวีระวงศ์ และกิ่งอำเภอน้ำขุ่น เป็นต้น

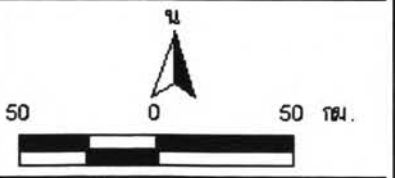

อิทธิพลการค้าชายแดน
ที่มีต่อการพัฒนาภูมิภาค
กรณีศึกษา :
ด่านช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี

แผนที่ 5.4 แสดง
การไหลเวียนสินค้าส่งออก

- สัญลักษณ์
- เชื้อเพลิง
 - วัสดุก่อสร้าง
 - อุปโภค / บริโภค

ที่มา : การสำรวจ